

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของมหาดลิต /
- ตอนที่ 2 ความก้าวหน้าของมหาดลิตในการปฏิบัติงาน
- ตอนที่ 3 การประเมินความสามารถของมหาดลิตในทัศนะของผู้บังคับบัญชา
- ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของมหาดลิตเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร
ครุศาสตร์มหาดลิต สาขาวิชานิติศาสตร์ศึกษาและพัฒนาหลักสูตร
ต่อการปฏิบัติงาน /
- ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตร์มหาดลิต สาขา
วิชานิติศาสตร์ศึกษาและพัฒนาหลักสูตร /

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของมหาบัณฑิต

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของมหาบัณฑิต จำแนกตามเพศและอายุในปัจจุบัน

อายุ	เพศ		หญิง		รวม	
	ชาย	หญิง	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
26 - 30 ปี	7	4.27	4	2.44	11	6.71
31 - 35 ปี	21	12.80	17	10.37	38	23.17
36 - 40 ปี	30	18.30	25	15.24	55	33.54
41 - 45 ปี	28	17.07	13	7.93	41	25.00
46 - 50 ปี	11	6.71	4	2.44	15	9.15
50 ปีขึ้นไป	1	0.61	3	1.82	4	2.43
รวม	98	59.76	66	40.24	164	100.00

จากตารางที่ 2 มหาบัณฑิตที่มีอายุอยู่ในช่วง 36 - 40 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.54 รองลงมา ได้แก่ มหาบัณฑิตที่มีอายุอยู่ในช่วง 41-45 ปีคิดเป็นร้อยละ 25 มหาบัณฑิตที่มีอายุอยู่ในช่วง 50 ปีขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 2.43 และมหาบัณฑิตส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คือ เพศชายมีร้อยละ 59.76 และเพศหญิงมีร้อยละ 40.24

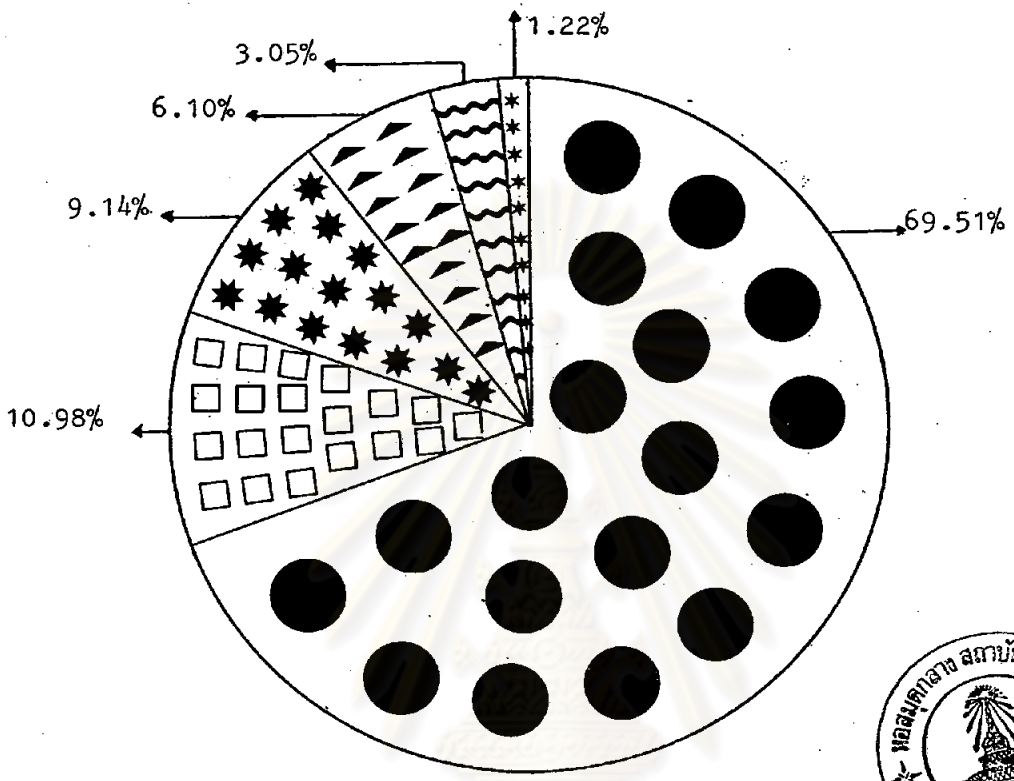
ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของมหบัณฑิต จำแนกตามการใช้เวลา
ในการศึกษาระดับปริญญาโท

การใช้เวลาในการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 2 ปี	114	69.51
2 ปี 1 เดือน - 2 ปี 6 เดือน	18	10.98
2 ปี 7 เดือน - 3 ปี	10	6.10
3 ปี 1 เดือน - 3 ปี 6 เดือน	5	3.05
3 ปี 7 เดือน - 4 ปี	2	1.22
4 ปีขึ้นไป	15	9.14
รวม	164	100.00

จากตารางที่ 3 และแผนภาพที่ 1 มหบัณฑิตใช้เวลาในการศึกษาระดับปริญญาโท เป็นเวลาไม่เกิน 2 ปี เป็นจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 69.51 รองลงมาคือ 2 ปี 1 เดือน ถึง 2 ปี 6 เดือน มีร้อยละ 10.98 อันดับที่สามคือ 4 ปีขึ้นไป มีร้อยละ 9.14 ของมหบัณฑิตทั้งหมด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 1 ร้อยละของมหานักคิด จำแนกตามการใช้เวลาในการศึกษาระดับปริญญาโท

	ไม่เกิน 2 ปี
	2 ปี 1 เดือน - 2 ปี 6 เดือน
	2 ปี 7 เดือน - 3 ปี
	3 ปี 1 เดือน - 3 ปี 6 เดือน
	3 ปี 7 เดือน - 4 ปี
	4 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของมหบัณฑิตก่อนเข้าศึกษาและที่ปฏิบัติงานอยู่
ในปัจจุบัน จำแนกตามภูมิภาคที่ปฏิบัติงาน

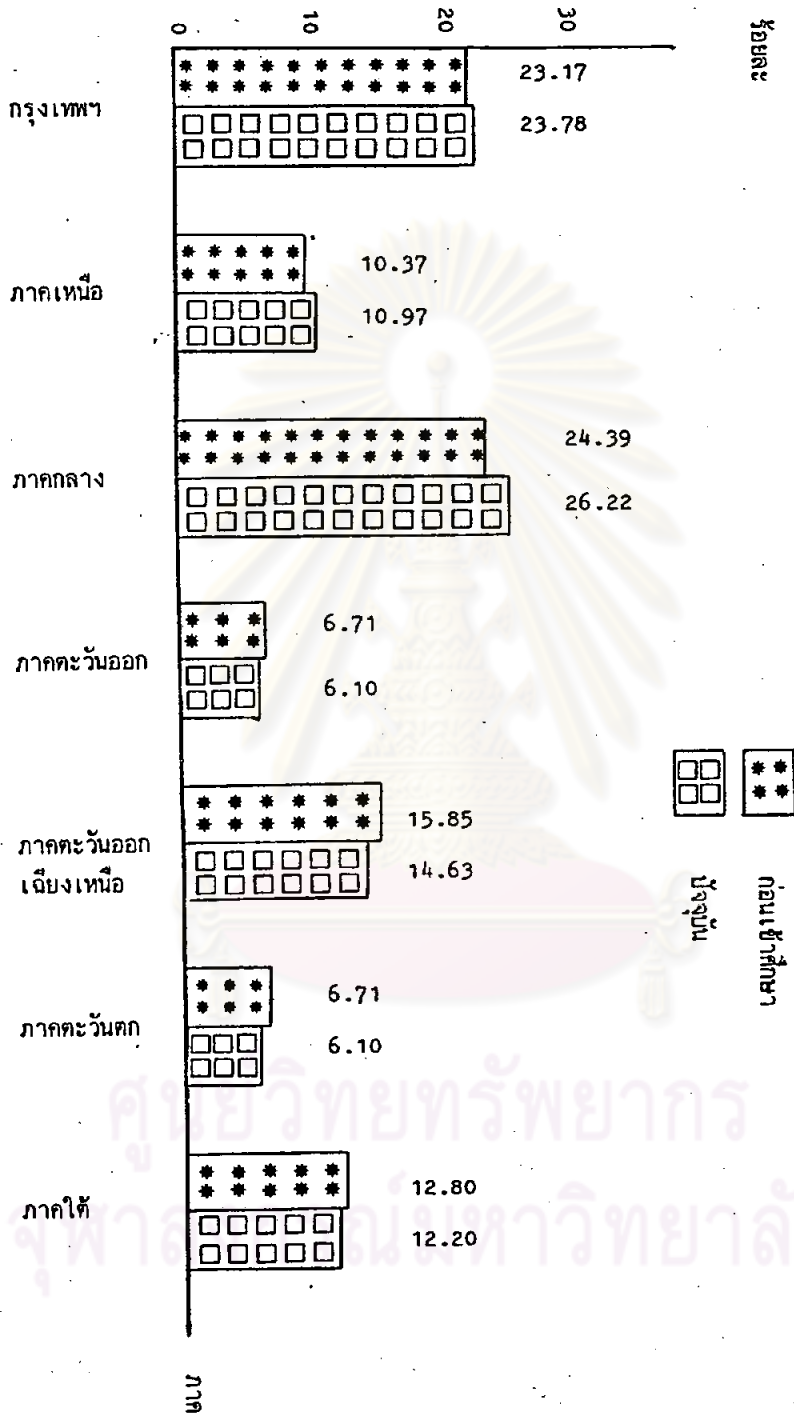
ภูมิภาคที่ปฏิบัติงาน	ก่อนเข้าศึกษา	ร้อยละ	การปฏิบัติงานในปัจจุบัน	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	38	23.17	39	23.78
ภาคเหนือ	17	10.37	18	10.97
ภาคกลาง	40	24.39	43	26.22
ภาคตะวันออก	11	6.71	10	6.10
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	26	15.85	24	14.63
ภาคตะวันตก	11	6.71	10	6.10
ภาคใต้	21	12.80	20	12.20
รวม	164	100.00	164	100.00

จากตารางที่ 4 แผนภาพที่ 2 และ 3 ก่อนเข้าศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร-
มหบัณฑิต สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรนั้น มหบัณฑิตปฏิบัติงานอยู่ใน
ภาคกลางมากที่สุดคือ ร้อยละ 24.39 รองลงมาคือปฏิบัติงานในกรุงเทพมหานครร้อยละ
23.17 สำหรับภูมิภาคที่มีมหบัณฑิตปฏิบัติงานน้อยที่สุดคือ ภาคตะวันออกและภาคตะวันตก
มีร้อยละ 6.71 ในแต่ละภาค ส่วนในปัจจุบัน มหบัณฑิตยังคงปฏิบัติงานอยู่ในภาคกลาง
มากที่สุดเช่นกัน คือร้อยละ 26.22 มากขึ้นกว่าเดิมเพียงเล็กน้อย(เดิมร้อยละ 24.39
รองลงมาคือ ปฏิบัติงานในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 23.78 มากกว่าเดิมเล็กน้อย(เดิม
ร้อยละ 23.17) ส่วนภาคที่มีมหบัณฑิตปฏิบัติงานน้อยที่สุดคือ ภาคตะวันออกและภาค
ตะวันตก คือ ร้อยละ 6.10 ในแต่ละภาค ลดลงกว่าเดิมเล็กน้อย(เดิมมีร้อยละ 6.71
ในแต่ละภาค)

แผนที่ 2 ร้อยละของมหาน้ำดื่ม จำแนกตามภูมิภาคที่ปฏิบัติงานอยู่ในปัจจุบัน

แผนภาพที่ 3 ร้อยละของมหาดศึก จำแนกตามภูมิภาคที่ปฏิบัติงานก่อนเข้าศึกษาและที่ปฏิบัติงาน
อยู่ในปัจจุบัน

จากตารางที่ 4 แผนภาพที่ 2 และ 3 ก่อนเข้าศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร-
 มหบัณฑิต สาขาวิชาโทศึกษาศาสตร์และพัฒนาหลักสูตรนั้น มหาวิทยาลัยปฏิบัติงานอยู่ใน
 ภาคกลางมากที่สุดคือ ร้อยละ 24.39 รองลงมาคือปฏิบัติงานในกรุงเทพมหานครร้อยละ
 23.17 สำหรับภูมิภาคที่มีมหาวิทยาลัยปฏิบัติงานน้อยที่สุดคือ ภาคตะวันออกและภาคตะวันตก
 มีร้อยละ 6.71 ในแต่ละภาค ส่วนในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยยังคงปฏิบัติงานอยู่ในภาคกลาง
 มากที่สุดเช่นกัน คือร้อยละ 26.22 มากขึ้นกว่าเดิมเพียงเล็กน้อย(เดิมร้อยละ 24.39
 รองลงมาคือ ปฏิบัติงานในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 23.78 มากกว่าเดิมเล็กน้อย(เดิม
 ร้อยละ 23.17) ส่วนภาคที่มีมหาวิทยาลัยปฏิบัติงานน้อยที่สุดคือ ภาคตะวันออกและภาค
 ตะวันตก คือ ร้อยละ 6.10 ในแต่ละภาค ลดลงกว่าเดิมเล็กน้อย(เดิมมีร้อยละ 6.71
 ในแต่ละภาค)

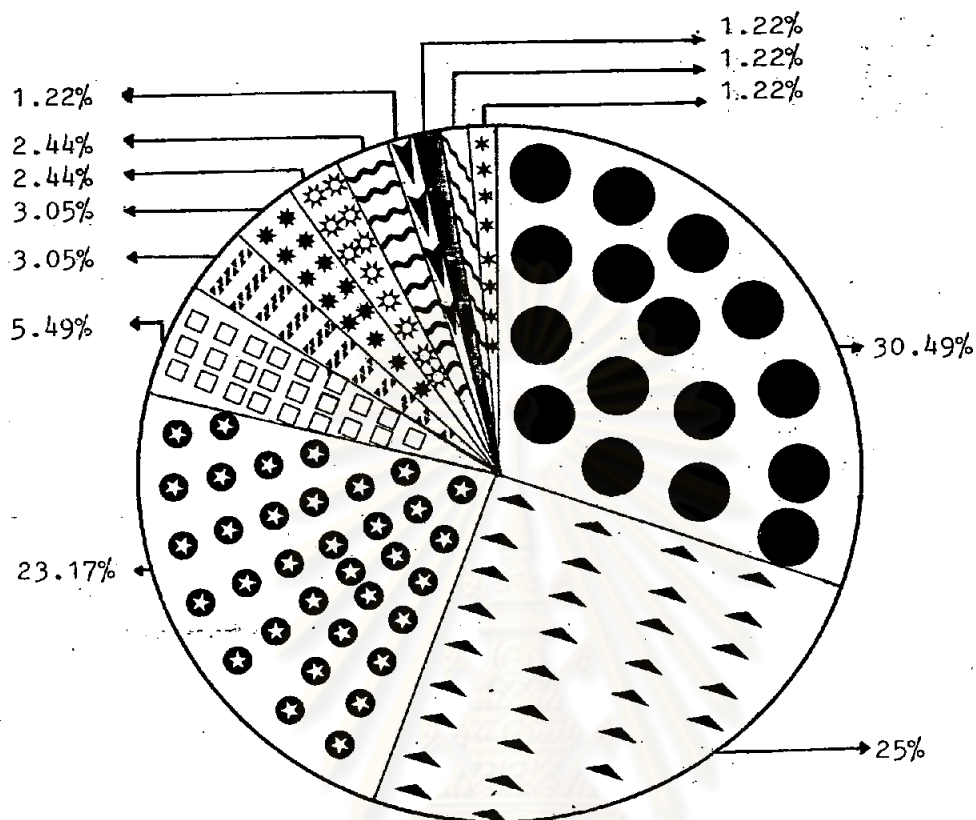

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของมหาดัตติ จำแนกตามหน่วยงานที่สังกัด
ในปัจจุบัน

หน่วยงานที่สังกัดในปัจจุบัน	มหาดัตติ	
	จำนวน	ร้อยละ
กระทรวงศึกษาธิการ		
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	2	1.22
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ	41	25.00
กรมสามัญศึกษา	38	23.17
กรมการฝึกหัดครู	50	30.49
กรมอาชีวศึกษา	2	1.22
กรมวิชาการ	5	3.05
กรมการศึกษานอกโรงเรียน	2	1.22
รวมกระทรวงศึกษาธิการ		
	140	85.37
สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร		
ทบวงมหาวิทยาลัย	9	5.48
กระทรวงกลาโหม	4	2.44
กระทรวงมหาดไทย	2	1.22
อื่น ๆ	4	2.44
รวมทั้งหมด		
	164	100.00

แผนภาพที่ 4 ร้อยละของมหาดำเนินการ จำแนกตามหน่วยงานที่สังกัดในปัจจุบัน

- กรมการฝึกหัดครู
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
- กรมสามัญศึกษา
- ทบวงมหาวิทยาลัย
- กรมวิชาการ
- สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร
- กระทรวงกลาโหม
- อื่นๆ
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- กรมการศึกษานอกโรงเรียน
- กรมอาชีวศึกษา
- กระทรวงมหาดไทย

จากตารางที่ 5 และแผนภาพที่ 4 มหาคัดสรรส่วนใหญ่ปฏิบัติงานสังกัดกระทรวง
ศึกษาธิการคือมีมากถึงร้อยละ 85.37 นอกจากนั้นสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย สำนักงานการศึกษา
กรุงเทพมหานคร กระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทยและอื่น ๆ เป็นจำนวนน้อย

สำหรับในกระทรวงศึกษาธิการนั้น ปรากฏว่า มหาคัดสรรปฏิบัติงานในกรมการ
ฝึกหัดครูมากที่สุดคือ ร้อยละ 30.49 รองลงมา คือ สำนักคณะกรรมการการประถมศึกษา
แห่งชาติ มีร้อยละ 25.00 กรมสามัญศึกษา มีร้อยละ 23.17

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของมหาดัตติที่ดำรงตำแหน่งในสายงานในปัจจุบัน

สายงานในปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
นิเทศการศึกษา	60	36.59
การสอน	78	47.56
บริหารในสถานศึกษา	5	3.05
อื่น ๆ	21	12.80
รวม	164	100.00

จากตารางที่ 6 มหาดัตติดำรงตำแหน่งในสายงานการสอนมีมากที่สุดคือ ร้อยละ 47.56 รองลงมาคือ ดำรงตำแหน่งในสายงานนิเทศการศึกษา ร้อยละ 36.59 อันดับสาม ได้แก่ ดำรงตำแหน่งในสายงานอื่น ๆ ร้อยละ 12.80 ส่วนที่น้อยที่สุดคือ ดำรงตำแหน่งในสายงานบริหารในสถานศึกษา ร้อยละ 3.05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

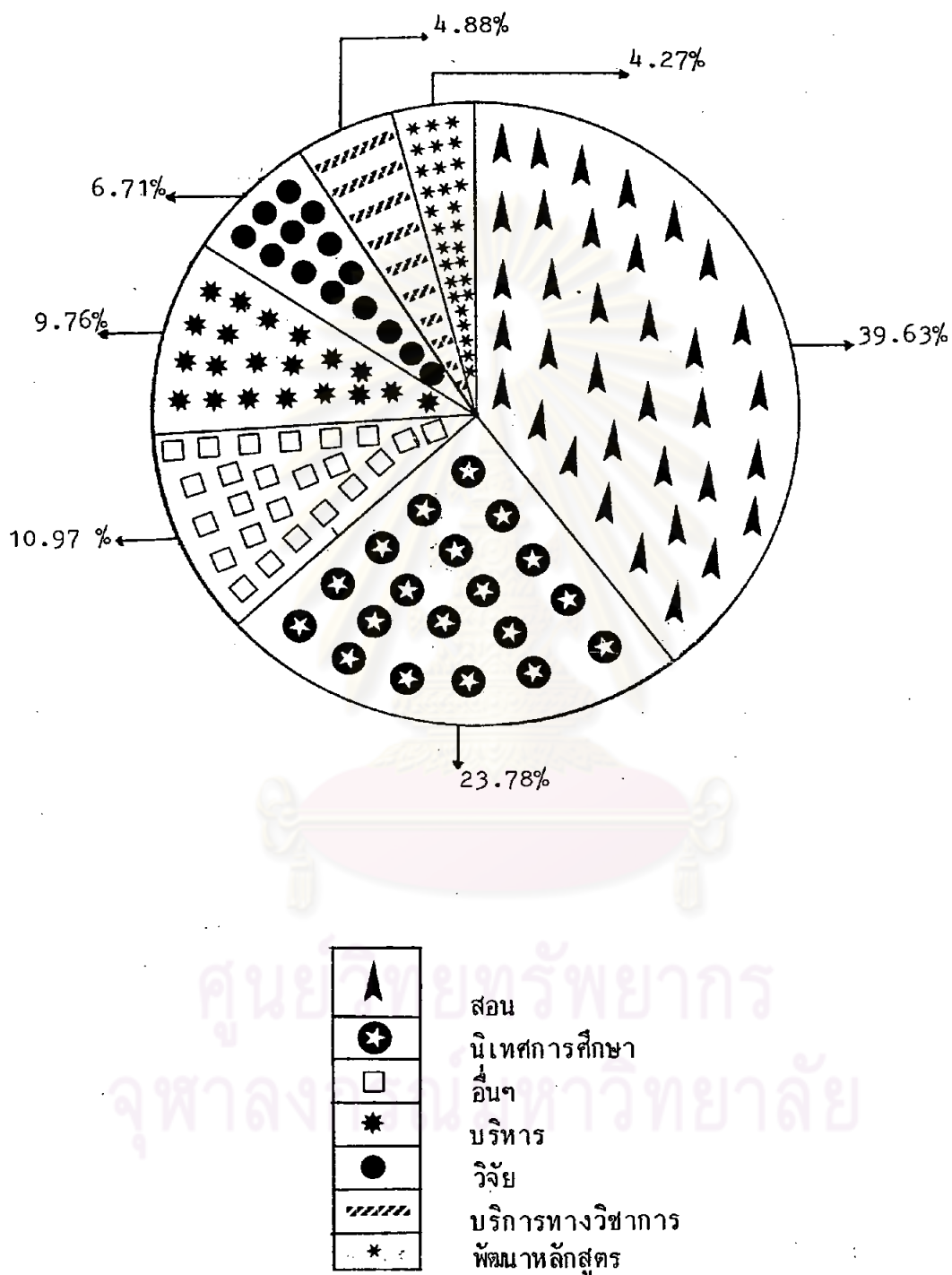
ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของมหาดบัณฑิต จำแนกตามลักษณะงานหลัก
ที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน

ลักษณะงานหลัก	จำนวน	ร้อยละ
นิเทศการศึกษา	39	23.78
พัฒนาหลักสูตร	7	4.27
สอน	65	39.63
บริหาร	16	9.76
วิจัย	11	6.71
บริการทางวิชาการ	8	4.88
อื่น ๆ	18	10.97
รวม	164	100.00

จากตารางที่ 7 และแผนภาพที่ 5 ลักษณะงานหลักที่มหาดบัณฑิตปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันมากที่สุดคืองานสอน มีร้อยละ 39.63 รองลงมาคือ งานนิเทศการศึกษา ร้อยละ 23.78 ส่วนงานในลักษณะอื่นมีไม่มากนัก สำหรับงานที่มหาดบัณฑิตปฏิบัติเป็นงานหลักน้อยที่สุดคือ งานพัฒนาหลักสูตรมีเพียง ร้อยละ 4.27 เท่านั้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 5 ร้อยละของมหาดบัณฑิต จำแนกตามลักษณะงานหลักที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน

ตารางที่ 8 สภาพการปฏิบัติงานของมหบัณฑิต วิเคราะห์ตามความสอดคล้อง
กับสาขาวิชาที่เรียน

สภาพการปฏิบัติงาน	จำนวน	ร้อยละ
ตรงกับสาขาที่เรียน	144	87.80
ไม่ตรงกับสาขาที่เรียน	20	12.20
รวม	164	100.00

จากตารางที่ 8 มหบัณฑิตได้ทำงานตรงสาขาวิชาที่ศึกษามาส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 87.80 สำหรับผู้ที่ไม่ได้ทำงานตรงกับสาขาที่เรียนมานั้นมีเพียงร้อยละ 12.20 เท่านั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2

ความก้าวหน้าของมหาดำเนินการในการปฏิบัติงาน
ตารางที่ 9 สภาพการศึกษาต่อของมหาดำเนินการ

สภาพการศึกษาต่อ	จำนวน	ร้อยละ
ศึกษาต่อ	14	8.54
ไม่ได้ศึกษาต่อ	150	91.46
รวม	164	100.00

จากตารางที่ 9 มหาดำเนินการส่วนใหญ่ไม่ได้ศึกษาต่อซึ่งมีมากถึงร้อยละ 91.46 ส่วนที่ศึกษาต่อมีเป็นจำนวนน้อยคือร้อยละ 8.54 เท่านั้น มหาดำเนินการที่ได้ศึกษาต่อนั้นเป็นการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีภายในประเทศจำนวน 5 คน และต่างประเทศจำนวน 1 คน ศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาวิชาอื่นในประเทศจำนวน 1 คนและต่างประเทศจำนวน 1 คน ศึกษาในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงในต่างประเทศ 1 คนและศึกษาในระดับปริญญาตรีสาขาอื่นภายในประเทศจำนวน 5 คน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 สภาพการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการของมหบัณฑิต

N = 164

ความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน	จำนวน	ร้อยละ
เข้ารับการอบรมทางวิชาการในประเทศ	111	67.68
เข้ารับการอบรมทางวิชาการในต่างประเทศ	13	7.93
ดูงานในประเทศ	46	28.05
ดูงานในต่างประเทศ	13	7.93

จากตารางที่ 10 มหบัณฑิตได้เข้ารับการอบรมทางวิชาการในประเทศมากที่สุด ร้อยละ 67.68 รองลงมา คือ การได้ดูงานในประเทศ ร้อยละ 28.05 ได้เข้ารับการอบรมทางวิชาการในต่างประเทศและดูงานในต่างประเทศ ร้อยละ 7.93 เท่ากัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 ประเภทผลงานทางวิชาการของมหบัณฑิต

N = 164

ประเภทผลงานทางวิชาการ	จำนวน	ร้อยละ
เขียนตำรา	43	26.22
เขียนบทความ	70	42.68
ปรับปรุงหลักสูตร	47	28.66
วิจัย	56	34.15
เขียนเอกสารประกอบการสอน	91	55.49
ให้บริการทางวิชาการโดยการจัดประชุมและสัมมนา	110	67.07
ให้บริการทางวิชาการโดยเป็นวิทยากร	120	73.17
ได้ริเริ่มงานหรือการแก้ปัญหาการศึกษาหรือพัฒนา- คุณภาพการศึกษา	70	42.68
อื่น ๆ	12	7.32

จากตารางที่ 11 ประเภทผลงานทางวิชาการของมหบัณฑิตที่ได้ทำมากที่สุด คือ การให้บริการทางวิชาการโดยเป็นวิทยากรมี ร้อยละ 73.17 รองลงมาเป็นการให้บริการทางวิชาการโดยการจัดประชุมและสัมมนา ร้อยละ 67.07 และเขียนเอกสารประกอบการสอน ร้อยละ 55.49 สำหรับผลงานอื่น ๆ ที่ได้ดำเนินการรองลงไปจาก 3 อันดับที่กล่าวมาแล้ว ก็คือ การเขียนบทความ การริเริ่มงานหรือการแก้ปัญหาการศึกษาหรือพัฒนาคุณภาพการศึกษา การวิจัย การปรับปรุงหลักสูตร และการเขียนตำรา

ตอนที่ 3

การประเมินความสามารถของมหบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์และการศึกษาและ
พัฒนาหลักสูตรในทัศนะของผู้บังคับบัญชา

ตารางที่ 12 การประเมินความสามารถในด้านความรู้ความสามารถทาง
วิชาการของมหบัณฑิตทั้งหมดในทัศนะของผู้บังคับบัญชา

N = 142

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.
1. ความรู้ทางด้านวิชาการโดยทั่วไป	3.23	6.53
2. ความรู้เฉพาะในสาขาวิชานิติศาสตร์และการศึกษาและ พัฒนาหลักสูตร	3.47	0.59
3. ความรู้ทางด้านเทคนิคในการนิเทศ	3.35	0.59
4. การมีทักษะที่จำเป็นต้องใช้และความชำนาญในการ นิเทศ	3.14	0.64
5. ความเชื่อมั่นตนเองในทางวิชาการ	3.48	2.63
6. ความสามารถในการจัดกิจกรรมทางวิชาการ เช่น การอภิปราย ประชุม สัมมนา นิทรรศการต่าง ๆ	3.23	0.63
7. ความสามารถในการสอน (เฉพาะผู้ที่สอน)	3.39	0.60
8. ความสามารถในการผลิตเอกสารทางวิชาการ	2.75	0.80
9. ความสามารถพิเศษอื่น ๆ ในการปฏิบัติงาน	3.00	0.69
10. ความสามารถให้บริการสังคม เช่น เป็น วิทยากรหรือเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการกับ หน่วยงานอื่น ๆ	3.22	0.86
11. ความสามารถในการเป็นผู้นำที่ดี	3.22	0.63

ตารางที่ 12 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.
12. ความสามารถในการเป็นผู้ตามที่ดี	3.24	0.60
13. ความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม	3.36	0.60
14. คุณภาพของผลงานที่ปฏิบัติ	3.15	0.64
15. การสร้างชื่อเสียงให้หน่วยงาน	3.21	0.69
16. การมีส่วนช่วยพัฒนาสังคม	2.98	0.77

จากตารางที่ 12 ในการประเมินความสามารถของมหบัณฑิตทั้งหมด ในด้านความสามารถทางวิชาการในทัศนะของผู้บังคับบัญชานั้น ในทุกรายการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกคือ ความเชื่อมั่นตนเอง ในทางวิชาการ ($\bar{X} = 3.48$, S.D. = 2.63) อันดับสองคือ ความรู้เฉพาะในสาขา วิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 3.47$, S.D. = 0.59) และอันดับสามคือ ความสามารถในการสอน(เฉพาะผู้ที่สอน) ($\bar{X} = 3.39$, S.D. = 0.60)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 การประเมินความสามารถในด้านคุณลักษณะส่วนตัวของมหาบัณฑิต
ทั้งหมดในทัศนะของผู้บังคับบัญชา

N = 142

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.
1. ความขยันตั้งใจ และรับผิดชอบในหน้าที่การงานประจำ	3.59	0.64
2. ความขยันตั้งใจ และรับผิดชอบในหน้าที่การงานพิเศษ	3.48	0.67
3. ความขยันตั้งใจ และรับผิดชอบในหน้าที่การงานเฉพาะกิจ	3.53	0.62
4. การพัฒนาตนเองอันก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางด้าน วิชาชีพ	3.26	0.68
5. ความสนใจและความสามารถทำการค้นคว้าหาความรู้ หรือทำงานเกี่ยวกับการวิจัยด้วยตนเอง	2.98	0.69
6. ความกระตือรือร้นในการแสวงหาความก้าวหน้าทาง ด้านวิชาการ	3.27	0.67
7. การเข้ากับเพื่อนร่วมงานทุกระดับได้ การแสดงออก บุคลิกภาพที่ ชัดชัดชัดแย้งและแก้ปัญหาอย่างมีหลักการ	3.30	0.66
8. การคิดไตร่ตรองโดยใช้เหตุผลก่อนการตัดสินใจ	3.31	0.58
9. การเข้าร่วมกิจกรรมของหน่วยงาน	3.24	0.70
10. การสร้างความสามัคคีในหมู่เพื่อนร่วมงาน	3.28	0.67
11. การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	3.35	0.61
12. การวางตัวในสังคม	3.30	0.65
13. การช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ ของหน่วยงาน	3.36	0.65
14. การร่วมในกิจกรรมของสมาคมวิชาชีพ	2.80	0.75
15. การรักษาระเบียบวินัยของหน่วยงาน	3.31	0.64

จากตารางที่ 13 ผู้บังคับบัญชาของมหาดพิศ ประเมินความสามารถของ
 มหาดพิศในด้านคุณลักษณะส่วนตัว ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก รายการประเมินที่มี
 ค่าเฉลี่ยสูงสุด เป็นอันดับแรกคือ ความขยันตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงานประจำ
 ($\bar{x} = 3.59$, S.D. = 0.64) อันดับสองคือ ความขยันตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่
 การงานเฉพาะกิจ ($\bar{x} = 3.53$, S.D. = 0.62) อันดับแรกและอันดับสองอยู่ในระดับ
 มากที่สุด ส่วนอันดับสามคือ ความขยันตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงานพิเศษ ($\bar{x} = 3.48$,
 S.D. = 0.67) อยู่ในระดับมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 การประเมินความสามารถในด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการของมหาดำเนินการ จำแนกตามสายงาน
ในทัศนะของผู้บังคับบัญชา

รายการประเมิน	นิเทศการศึกษา N = 60		การสอน N = 68		อื่นๆ N = 14	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
	<u>ความรู้ความสามารถทางวิชาการ</u>					
1. ความรู้ทางด้านวิชาการโดยทั่วไป	3.30	0.49	3.18	0.54	3.26	0.62
2. ความรู้เฉพาะในสาขาวิชานิเทศการศึกษาและ พัฒนาหลักสูตร	3.59	0.49	3.35	0.65	3.58	0.66
3. ความรู้ทางด้านเทคนิคในการนิเทศ	3.36	0.55	3.33	0.62	3.33	0.77
4. ทักษะที่จำเป็นต้องใช้และความชำนาญในการนิเทศ	3.26	0.51	3.17	0.72	3.00	0.85
5. ความเชื่อมั่นตนเองในทางวิชาการ	3.50	0.57	3.40	0.60	3.58	0.51
6. ความสามารถในการจัดกิจกรรมทางวิชาการ เช่น การอภิปราย ประชุม สัมมนา นิทรรศการต่างๆ	3.38	0.58	3.22	0.62	3.18	0.75
7. ความสามารถในการสอน (เฉพาะผู้ที่สอน)	3.33	0.65	3.34	0.62	3.50	0.53
8. ความสามารถในการผลิตเอกสารทางวิชาการ	2.93	0.71	2.75	0.84	2.50	1.08

ตารางที่ 14 (ต่อ)

รายการประเมิน	นิเทศการศึกษา N = 60		การสอน N = 68		อื่นๆ N = 14	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
	9. ความสามารถพิเศษอื่นในการปฏิบัติงาน	3.06	0.63	3.00	0.73	2.91
10. ความสามารถให้บริการสังคม เช่น เป็นวิทยากรหรือเข้าร่วมกิจกรรมทาง วิชาการกับหน่วยงานอื่น	3.41	0.64	3.25	0.78	2.91	1.13
11. ความสามารถในการเป็นผู้นำที่ดี	3.44	0.50	3.10	0.67	3.25	0.75
12. ความสามารถในการเป็นผู้ตามที่ดี	3.32	0.62	3.27	0.57	3.08	0.79
13. ความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม	3.44	0.62	3.34	0.57	3.25	0.86
14. คุณภาพของผลงานที่ปฏิบัติ	3.25	0.57	3.09	0.69	3.16	0.71
15. การสร้างชื่อเสียงให้หน่วยงาน	3.37	0.64	3.21	0.64	3.00	0.85
16. การมีส่วนช่วยพัฒนาสังคม	3.03	0.68	3.00	0.79	2.90	0.87

จากตารางที่ 14 ในการประเมินความสามารถของมหาบัณฑิต ผู้บังคับบัญชาของมหาบัณฑิตกลุ่มที่ดำรงตำแหน่งในสายงานนิเทศการศึกษา ประเมินความสามารถของมหาบัณฑิตในด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ พบทุกรายการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกคือ ความรู้เฉพาะในสาขาวิชานิเทศการศึกษา และพัฒนาหลักสูตร ($\bar{x} = 3.59$, S.D. = 0.49) อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับสองคือ ความเชื่อมั่นตนเองในทางวิชาการ ($\bar{x} = 3.50$, S.D. = 0.57) อันดับสามมี 2 รายการ (ค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.44) ได้แก่ ความสามารถในการเป็นผู้นำที่ดีและความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม อันดับสองและอันดับสามอยู่ในระดับมาก

ในการประเมินความสามารถของมหาบัณฑิตในด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ผู้บังคับบัญชาของมหาบัณฑิตกลุ่มที่ดำรงตำแหน่งในสายงานการสอน ประเมินทุกรายการอยู่ในระดับมาก รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกคือ ความเชื่อมั่นตนเองในทางวิชาการ ($\bar{x} = 3.40$, S.D. = 0.60) อันดับสองคือ ความรู้เฉพาะในสาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ($\bar{x} = 3.35$, S.D. = 0.65) อันดับสามมี 2 รายการ (ค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.34) คือ ความสามารถในการสอน (เฉพาะผู้ที่สอน) และความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม อยู่ในระดับมาก

ในการประเมินความสามารถของมหาบัณฑิตในด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการนั้น ผู้บังคับบัญชาของมหาบัณฑิตกลุ่มที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในสายงานอื่น ๆ ประเมินรายการพบทุกรายการอยู่ในระดับมาก รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกมี 2 รายการ (ค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.58) ได้แก่ ความรู้เฉพาะในสาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร และความเชื่อมั่นตนเองในทางวิชาการ อันดับสองคือ ความสามารถในการสอน (เฉพาะผู้ที่สอน) ($\bar{x} = 3.50$, S.D. = 0.53) และอันดับสามคือ ความรู้ทางด้านเทคนิคในการนิเทศ ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 0.77) ทั้ง 3 อันดับอยู่ในระดับมาก ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมีเพียงรายการเดียวคือ ความสามารถในการผลิตเอกสารทางวิชาการ ($\bar{x} = 2.50$, S.D. = 1.08)

รายการประเมิน	นิเทศการศึกษา		การสอน		อื่นๆ	
	N = 60		N = 68		N = 14	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
คุณลักษณะส่วนตัว						
1. ความขยันตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงานประจำ	3.59	0.61	3.54	0.68	3.58	0.66
2. ความขยันตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงานพิเศษ	3.52	0.60	3.39	0.69	3.54	0.52
3. ความขยันตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงาน	3.48	0.62	3.48	0.66	3.66	0.49
เฉพาะกิจ						
4. การพัฒนาตนเองอันก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางด้าน	3.41	0.56	3.25	0.70	3.08	0.90
วิชาชีพ						
5. ความสนใจและความสามารถทำการค้นคว้าหาความรู้หรือทำงานเกี่ยวกับการวิจัยด้วยตนเอง	3.05	0.59	2.97	0.74	2.83	0.93
6. ความกระตือรือร้นในการแสวงหาความก้าวหน้าทางด้านวิชาการ	3.45	0.59	3.19	0.67	3.08	0.90

ตารางที่ 15 (ต่อ)

รายการประเมิน	นิเทศการศึกษา		การสอน		อื่นๆ	
	N = 60		N = 68		N = 14	
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
7. เข้ากับเพื่อนร่วมงานทุกระดับได้ การแสดงออก บุคลิกภาพที่ จัดข้อขัดแย้งและแก้ปัญหาอย่างมีหลักการ	3.30	0.68	3.26	0.68	3.41	0.66
8. คิดไตร่ตรองโดยใช้เหตุผลก่อนการตัดสินใจ	3.38	0.55	3.29	0.57	3.25	0.86
9. การเข้าร่วมกิจกรรมของหน่วยงาน	3.39	0.59	3.23	0.75	3.08	0.79
10. การสร้างความสามัคคีในหมู่เพื่อนร่วมงาน	3.51	0.59	3.33	0.66	3.00	0.95
11. การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	3.44	0.59	3.41	0.60	3.16	0.71
12. การวางตัวในสังคม	3.32	0.65	3.29	0.62	3.33	0.77
13. ช่วยเหลือกิจกรรมต่างๆของหน่วยงาน	3.48	0.59	3.42	0.63	3.25	0.75
14. ร่วมในกิจกรรมของสมาคมวิชาชีพ	2.91	0.75	3.19	0.80	2.91	0.90
15. การรักษาระเบียบวินัยของหน่วยงาน	3.45	0.62	3.38	0.65	3.08	0.66

จากตารางที่ 15 ในการประเมินความสามารถของมหาบัณฑิตในด้านคุณลักษณะส่วนตัว ผู้บังคับบัญชาของมหาบัณฑิตกลุ่มที่ดำรงตำแหน่งในสายงานนิเทศการศึกษา ประเมินรายการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกคือ ความขยันตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงานประจำ ($\bar{x} = 3.59$, S.D. = 0.61) อันดับสองคือความขยันตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงานพิเศษ ($\bar{x} = 3.52$, S.D. = 0.60) อันดับสามคือการสร้างความสามัคคีในหมู่เพื่อนร่วมงาน ($\bar{x} = 3.51$, S.D. = 0.59) ทั้งสามอันดับอยู่ในระดับมากที่สุด

ในการประเมินความสามารถของมหาบัณฑิตในด้านคุณลักษณะส่วนตัว ผู้บังคับบัญชาของมหาบัณฑิตกลุ่มที่ดำรงตำแหน่งในสายงานการสอน ประเมินรายการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกคือ ความขยันตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงานประจำ ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = 0.68) อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับสองคือความขยันตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงานเฉพาะกิจ ($\bar{x} = 3.48$, S.D. = 0.66) อันดับสามคือ การช่วยเหลือกิจกรรมต่างๆของหน่วยงาน ($\bar{x} = 3.42$, S.D. = 0.63) อันดับสองอันดับสามอยู่ในระดับมาก

ในการประเมินความสามารถของมหาบัณฑิตในด้านคุณลักษณะส่วนตัว ผู้บังคับบัญชาของมหาบัณฑิตกลุ่มที่ดำรงตำแหน่งในสายงานอื่นๆ ประเมินรายการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกคือ ความขยันตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงานเฉพาะกิจ ($\bar{x} = 3.66$, S.D. = 0.49) อันดับสองคือ ความขยันตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงานประจำ ($\bar{x} = 3.58$, S.D. = 0.66) อันดับสามคือ ความขยันตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงานพิเศษ ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = 0.52) ทั้งสามอันดับอยู่ในระดับมากที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 ปัญหาและอุปสรรคด้านวิชาการในการปฏิบัติงานของมหานัดตติ

N = 164

ปัญหาและอุปสรรคด้านวิชาการ	จำนวน	ร้อยละ
ขาดความรู้ทางด้านเนื้อหาสาระทางด้านการนิเทศ- -การศึกษาและพัฒนาหลักสูตร	16	9.76
ขาดความรู้ทางด้านวิธีการนิเทศการศึกษาและ -พัฒนาหลักสูตร	21	12.80
ขาดความรู้ทางด้านเทคนิคในการนิเทศการศึกษา	42	25.61
ขาดทักษะที่จำเป็นต้องใช้และขาดความชำนาญใน- -การนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร	61	37.20
ขาดความรู้เรื่องวิธีการวัดและประเมินผล	37	22.56
ขาดงบประมาณในการผลิตสื่อและอบรมครู	74	45.12
ขาดเครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศ	86	52.44
ขาดแหล่งวิทยากรที่จะค้นคว้าหรือปรึกษาหารือได้- -สะดวก	94	57.32
มีงานพิเศษอื่น ๆ อีกมากจนทำให้ปฏิบัติงานนิเทศ- -การศึกษาไม่เต็มที่	107	65.24
สายงานไม่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียนมา	20	12.19
อื่น ๆ	20	12.19

จากตารางที่ 16 ปัญหาและอุปสรรคด้านวิชาการในการปฏิบัติงานที่มหานัดตติประสบมากที่สุด คือ การที่มหานัดตติมีงานพิเศษอื่น ๆ อีกมาก จนทำให้ปฏิบัติงานนิเทศการศึกษาไม่เต็มที่ มีร้อยละ 65.24 ปัญหารองลงมาคือ ขาดแหล่งวิทยากรที่จะค้นคว้าหรือปรึกษาหารือได้สะดวก ร้อยละ 57.32 และขาดเครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศ ร้อยละ 52.44

ตารางที่ 17 ปัญหาและอุปสรรคด้านบริหารในการปฏิบัติงานของมหาบัณฑิต

N = 164

ปัญหาและอุปสรรคด้านบริหาร	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหารไม่สนใจและไม่สนับสนุนงานนิเทศการศึกษา	54	32.93
การบริหารงานในหน่วยงานไม่มีประสิทธิภาพ	68	41.46
ขาดความเสมอภาคและความยุติธรรมในหน่วยงาน	52	31.71
ขาดการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ	57	34.76
จำนวนศึกษานิเทศก์ไม่เพียงพอ	53	32.32
อื่น ๆ	29	17.68

จากตารางที่ 17 มหาบัณฑิตเป็นเพียงส่วนน้อยที่ประสบกับปัญหาและอุปสรรคด้านบริหารในการปฏิบัติงาน สิ่งที่เป็นปัญหามากนั้นก็คือ ปัญหาการบริหารงานในหน่วยงานไม่มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 41.46 ปัญหารองลงมาคือ ขาดการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ร้อยละ 34.76 และปัญหาผู้บริหารไม่สนใจและไม่สนับสนุนงานนิเทศการศึกษา ร้อยละ 32.93

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18. ปัญหาและอุปสรรคด้านส่วนตัวในการปฏิบัติงานของมหาบัณฑิต

N = 164

ปัญหาและอุปสรรคด้านส่วนตัวในการปฏิบัติงาน	จำนวน	ร้อยละ
ขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน	45	27.44
ไม่พอใจสายงานหรือลักษณะงานที่ปฏิบัติ	30	18.29
ขาดโอกาสที่จะก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่	33	20.12
ขาดเสรีภาพในการแสดงออกทางวิชาการ	46	28.05
ขาดความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนร่วมงาน	6	3.66
ขาดความมั่นใจในตนเอง	4	2.44
สุขภาพไม่สมบูรณ์	17	10.37
ฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี	22	13.41
อื่น ๆ	10	6.10

จากตารางที่ 18 มหาบัณฑิตเป็นเพียงส่วนน้อยที่ประสบกับปัญหาและอุปสรรคด้านส่วนตัวในการปฏิบัติงาน สิ่งที่ถือว่าเป็นปัญหามากที่สุดคือ การขาดเสรีภาพในการแสดงออกทางวิชาการ ร้อยละ 28.05 รองลงมาคือ ขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ร้อยละ 27.44 และขาดโอกาสที่จะก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ ร้อยละ 20.12

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4

ความคิดเห็นของมหาบัณฑิตเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตรครุศาสตร์-
มหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ศึกษาและพัฒนาหลักสูตรต่อการปฏิบัติงาน

ตารางที่ 19 ความคิดเห็นของมหาบัณฑิตทั้งหมดต่อความเหมาะสมของหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ศึกษาและพัฒนาหลักสูตร
ต่อการปฏิบัติงานของมหาบัณฑิต

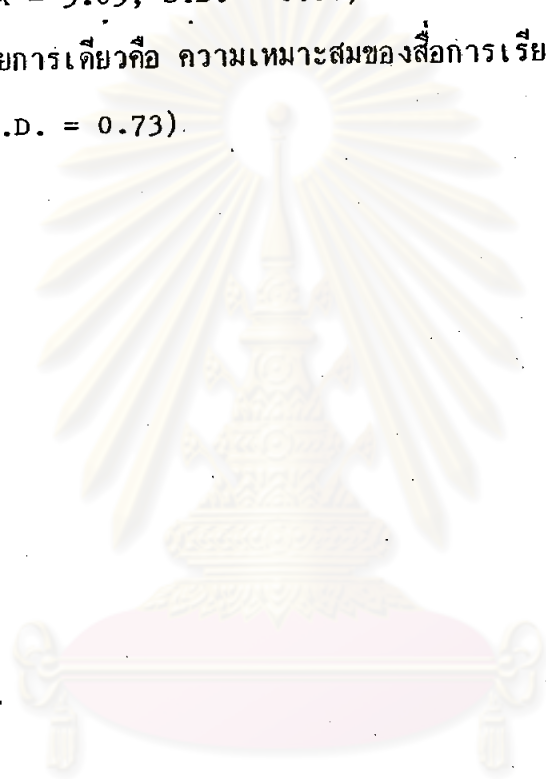
N = 164

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.
1. ความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.10	0.60
2. ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาในหมวดวิชาเอก		
เนื้อหาวิชาบังคับ	3.05	0.80
เนื้อหาวิชาเลือก	2.89	0.84
3. ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาในหมวดวิชาสัมพันธ์		
เนื้อหาวิชาบังคับ	2.95	0.65
เนื้อหาวิชาเลือก	2.80	0.58
4. ความเหมาะสมของผู้สอน		
ความรู้ของผู้สอนในเนื้อหาวิชา	3.19	0.64
ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	2.78	0.67
ประสบการณ์ในฐานะนักวิชาการในสาขาวิชาที่สอน	2.77	0.73
การเตรียมและการวางแผนการสอนตลอดภาคการ-		
ศึกษา	2.83	0.71
พฤติกรรมการสอน	2.74	0.64
การชี้แนะแนวทางในการเรียน	2.75	0.74
การชี้แนะตำราต่าง ๆ ประกอบการเรียน	2.85	0.72

ตารางที่ 19 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.
3. สักส่วนคณาจารย์ก่อนนิสิต	2.59	0.83
การให้เวลาแก่นิสิตในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษา	2.75	0.90
การให้เวลาแก่นิสิตในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษา- วิทยานิพนธ์(เฉพาะผู้ทำวิทยานิพนธ์)	2.87	0.84
5. ความเหมาะสมในการวัดและประเมินผล- การเรียนการสอน		
เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผล	2.52	0.65
วิธีการวัดและประเมินผล	2.61	0.78
ความยุติธรรมในการวัดและประเมินผล	2.97	0.67
6. ความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอนและ บริการต่าง ๆ	2.30	0.73
7. ความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ในการ ฝึกปฏิบัติการเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา- และพัฒนาหลักสูตร	2.54	0.85
8. ความเหมาะสมของระบบการสอบรวบยอด (เฉพาะผู้สอบรวบยอด)	2.74	0.75
9. การจัดหลักสูตร โดยทั่วไปมีความเหมาะสม อยู่ในระดับใด	2.73	0.56

จากตารางที่ 19 มหาบัณฑิตทั้งหมดประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรแทบทุกรายการอยู่ในระดับดี รายการประเมินที่อยู่ในระดับดีมีจำนวนถึง 21 รายการ รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกคือ ความเหมาะสมของผู้สอนในด้านความรู้ของผู้สอนในเนื้อหาวิชา ($\bar{x} = 3.19$, S.D. = 0.64) อันดับสองคือ ความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ($\bar{x} = 3.10$, S.D. = 0.60) อันดับสามคือ ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาบังคับในหมวดวิชาเอก ($\bar{x} = 3.05$, S.D. = 0.80) และสำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ มีเพียงรายการเดียวคือ ความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอนและบริการต่าง ๆ ($\bar{x} = 2.30$, S.D. = 0.73).

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 ความคิดเห็นของมหาบัณฑิตต่อความเหมาะสมของหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชานิเทศการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและพัฒนาหลักสูตร
ต่อการปฏิบัติงานจำแนกตามสายงาน

รายการประเมิน	นิเทศการศึกษา		การสอน		บริหารใน- สถานศึกษา		อื่นๆ	
	N = 60		N = 78		N = 5		N = 21	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.18	0.61	3.21	0.57	3.00	0.00	3.05	0.67
2. ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาในหมวดวิชาเอก								
เนื้อหาวิชาบังคับ	2.73	0.96	3.12	0.54	2.80	1.09	3.00	0.55
เนื้อหาวิชาเลือก	3.04	1.03	2.88	0.82	2.80	1.09	2.71	0.64
3. ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาในหมวดวิชาสัมพันธ์								
เนื้อหาวิชาบังคับ	2.84	0.76	2.92	0.56	3.00	0.71	2.86	0.48
เนื้อหาวิชาเลือก	2.61	0.82	2.79	0.73	3.00	0.71	2.76	0.54
4. ความเหมาะสมของผู้สอน								
ความรู้ของผู้สอนในเนื้อหาวิชา	3.28	0.60	3.19	0.65	3.00	0.71	3.10	0.77
ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	2.64	0.69	2.74	0.62	3.00	0.00	2.62	0.67
ประสบการณ์ในฐานะนักวิชาการในสาขาวิชาที่สอน	2.67	0.73	2.85	0.69	2.40	0.89	2.48	0.87
การเตรียมและการวางแผนการสอนตลอดภาคการศึกษา	2.64	0.69	2.96	0.69	2.60	0.54	2.52	0.75
พฤติกรรมการสอน	2.53	0.71	2.69	0.59	3.00	0.71	2.57	0.60
การชี้แนะแนวทางในการเรียน	2.71	0.74	2.77	0.74	2.60	1.14	2.55	0.69
การชี้แนะคำปรึกษาประกอบการเรียน	2.76	0.71	2.88	0.72	3.00	0.71	2.52	0.75
สัดส่วนคณาจารย์ต่อนิสิต	2.51	0.83	2.72	0.80	2.40	1.34	2.52	0.93
การให้เวลานักนิสิตในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษา	2.56	0.88	2.92	0.86	3.00	0.71	2.47	0.96
การให้เวลานักนิสิตในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์								
(เฉพาะผู้ทำวิทยานิพนธ์)	3.08	0.81	3.23	0.85	2.60	0.54	2.82	0.95

ตารางที่ 20 (ต่อ)

รายการประเมิน	นิเทศการศึกษา		การสอน		บริหารใน- สถานศึกษา		อื่นๆ	
	N = 60		N = 78		N = 5		N = 21	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
5. ความเหมาะสมในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน								
เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผล	2.53	0.73	2.67	0.57	2.60	0.54	2.57	0.81
วิธีการวัดและประเมินผล	2.53	0.75	2.67	0.53	2.80	0.44	2.45	0.76
ความยุติธรรมในการวัดและประเมินผล	2.84	0.65	2.83	0.61	3.20	0.44	2.55	0.69
6. ความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอนและบริการต่างๆ.....	2.12	0.78	2.37	0.70	2.00	0.71	2.16	0.76
7. ความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติการ-								
เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร	2.61	0.87	2.57	0.78	2.20	0.00	2.40	0.99
8. ความเหมาะสมของระบบการสอบรวบยอด(เฉพาะผู้สอบรวบยอด)	2.63	0.89	2.89	0.69	-	-	2.50	0.58
9. การจัดหลักสูตร โดยทั่วไปมีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด	2.61	0.61	2.73	0.55	3.00	0.00	2.71	0.46

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 20 มหาคณិតที่ดำรงตำแหน่งในสายงานนิเทศการศึกษา มีความเห็นว่า ความเหมาะสมของหลักสูตรส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีแทบทุกรายการ รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกคือ ความเหมาะสมของผู้สอนในด้านความรู้ของผู้สอนในเนื้อหาวิชา ($\bar{x} = 3.28, S.D. = 0.60$) อันดับสองคือ ความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ($\bar{x} = 3.18, S.D. = 0.61$) อันดับสามคือ ความเหมาะสมของผู้สอนในการใช้เวลาแก่นิสิตในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ($\bar{x} = 3.08, S.D. = 0.81$) ทั้ง 3 อันดับอยู่ในระดับดี รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้มีเพียงรายการเดียวคือ ความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอนและบริการต่าง ๆ ($\bar{x} = 2.12, S.D. = 0.78$)

มหาคณិតที่ดำรงตำแหน่งในสายงานการสอน มีความเห็นว่า ความเหมาะสมของหลักสูตรส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีแทบทุกรายการ รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกคือ ความเหมาะสมของผู้สอนในการใช้เวลาแก่นิสิตในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ($\bar{x} = 3.23, S.D. = 0.85$) อันดับสองคือ ความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ($\bar{x} = 3.21, S.D. = 0.57$) อันดับสามคือ ความเหมาะสมของผู้สอนในด้านความรู้ของผู้สอนในเนื้อหาวิชา ($\bar{x} = 3.19, S.D. = 0.65$) ทั้ง 3 อันดับอยู่ในระดับดี รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้มีเพียงรายการเดียวคือ ความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอนและบริการต่าง ๆ ($\bar{x} = 2.37, S.D. = 0.70$)

มหาคณិតที่ดำรงตำแหน่งในสายงานบริหารในสถานศึกษา มีความเห็นว่า ความเหมาะสมของหลักสูตรส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกคือ ความเหมาะสมในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนในด้านความยุติธรรมในการวัดและประเมินผล ($\bar{x} = 3.20, S.D. = 0.44$) อันดับสองมี 9 รายการ (ค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.00) ได้แก่ ความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาบังคับในหมวดวิชาสัมพันธ์ ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาเลือกในหมวดวิชาสัมพันธ์ ความเหมาะสมของผู้สอนในด้านความรู้ของผู้สอนในเนื้อหาวิชา ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ของผู้สอน พฤติกรรมการสอน การชี้แนะตำราต่าง ๆ ประกอบการเรียน การใช้เวลาแก่นิสิตในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาและการจัดหลักสูตรโดยทั่วไป อันดับสาม มี 3 รายการ (ค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 2.80) คือ ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาบังคับในหมวดวิชาเอก ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาเลือกในหมวดวิชาเอกและความเหมาะสมในการวัดและประเมินผล

การเรียนการสอนในด้านวิธีการวัดและประเมินผล ทั้ง 3 อันดับอยู่ในระดับดี รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ มี 4 รายการคือ ความเหมาะสมของผู้สอนในด้านประสบการณ์ในฐานะนักวิชาการในสาขาวิชาที่สอน สักส่วนคณาจารย์ค่อนิสิต ความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรและความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอนและบริการต่าง ๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40, 2.40, 2.20 และ 2.00 ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งในสายงานอื่นๆ มีความเห็นว่า ความเหมาะสมของหลักสูตรส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกคือ ความเหมาะสมของผู้สอนในด้านความรู้ของผู้สอนในเนื้อหาวิชา ($\bar{x} = 3.10$, S.D. = 0.77) อันดับสองคือ ความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ($\bar{x} = 3.05$, S.D. = 0.67) อันดับสามคือ ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาบังคับในหมวดวิชาเอก ($\bar{x} = 3.00$, S.D. = 0.55) ทั้ง 3 อันดับอยู่ในระดับดี รายการที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ มี 5 รายการ คือ ความเหมาะสมของระบบการสอบรวบยอด ความเหมาะสมของผู้สอนในด้านประสบการณ์ในฐานะนักวิชาการในสาขาวิชาที่สอน การใช้เวลาแก่นิสิตในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษา ความเหมาะสมในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนในด้านวิธีการวัดและประเมินผล และความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติการเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร โดยมีค่าเฉลี่ยตามลำดับดังนี้ 2.50, 2.48, 2.47, 2.45 และ 2.40

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 1 ความเห็นของหน้กคิดค้ความเหมาะสมของหลักสูตรครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศารศึกษาและพัฒนหลักสูตร ค้การปฏิบัติงาน

จำแนกความงานหลักของหน้กคิด

รายการประเมิน	น้เทศการศึกษ		พัฒนหลักสูตร		สอน		บริหาร		วิจัย		บริการทางวิชาการ		อื่น	
	N = 39		N = 7		N = 65		N = 16		N = 11		N = 8		N = 18	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.17	0.68	3.00	1.00	3.23	0.52	3.25	0.57	2.81	0.60	3.12	0.35	3.15	0.80
2. ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาในหมวดวิชาเอก														
เนื้อหาวิชาบังคับ	2.64	0.98	2.71	0.95	3.00	0.66	3.06	0.85	2.72	0.46	3.25	1.03	3.23	0.59
เนื้อหาวิชาเลือก	2.58	0.91	2.57	0.97	2.89	0.77	2.75	0.93	2.36	0.81	2.62	1.06	3.00	0.71
3. ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาในหมวดวิชา- สัมพันธ์														
เนื้อหาวิชาบังคับ	2.84	0.81	3.00	0.57	2.95	0.51	2.81	0.83	2.54	0.52	2.75	0.46	3.07	0.64
เนื้อหาวิชาเลือก	2.64	0.81	2.42	0.78	2.86	0.63	2.81	0.65	2.27	0.64	2.37	0.91	3.15	0.68
4. ความเหมาะสมของผู้สอน														
ความรู้ของผู้สอนในเนื้อหาวิชา	3.17	0.64	3.28	0.95	3.29	0.60	2.93	0.68	3.20	0.63	3.62	0.51	3.23	0.59
ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้.....	2.66	0.66	2.57	0.97	2.69	0.65	2.68	0.47	2.81	0.75	2.50	0.53	2.69	0.63
ประสบการณ์ในฐานะน้กวิชาการในสาขาวิชา ที่สอน	2.53	0.71	2.42	0.78	2.83	0.67	2.50	0.63	2.81	0.75	2.87	0.83	2.76	0.83
การเตรียมและการวางแผนการสอนตลอด- ภาคการศึกษา	2.71	0.60	2.57	0.78	2.96	0.63	2.56	0.81	2.45	0.68	2.50	0.75	2.92	0.64
พฤติกรรมการสอน	2.64	0.74	2.42	0.97	2.69	0.55	2.75	0.68	2.36	0.50	2.62	0.51	2.61	0.51
การชี้แนะแนวทางในการเรียน.....	2.76	0.74	2.28	0.75	2.76	0.74	2.56	0.72	2.81	0.60	2.62	0.74	2.61	0.65
การชี้แนะคำร่าต่าง ๆ ประกอบการเรียน.....	2.97	0.66	2.28	0.95	2.87	0.71	2.75	0.77	2.63	0.67	2.62	0.74	2.76	0.43
ส้คส่วนจบอาจารย์ค้บัณฑิต.....	2.43	0.91	2.00	0.57	2.64	0.75	2.81	1.04	2.63	0.67	3.00	0.92	2.46	0.77
การให้เวลากัน้ส้คในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษา	2.71	0.82	2.14	1.06	2.91	0.82	2.81	1.04	2.45	1.03	2.50	0.92	2.53	0.77
การให้เวลากัน้ส้คในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษา- วิทยานิพนธ์(เฉพาะผู้ทำวิทยานิพนธ์).....	3.18	0.72	2.83	0.98	3.27	0.82	2.63	1.12	2.57	0.97	3.00	1.09	3.00	0.66

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	นิเทศการศึกษา		พัฒนาหลักสูตร		สอน		บริหาร		วิจัย		บริการทางวิชาการ		อื่นๆ	
	N = 39		N = 7		N = 65		N = 16		N = 11		N = 8		N = 18	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
5. ความเหมาะสมในการวัดและประเมินผล- การเรียนรู้การสอน														
เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผล	2.56	0.78	2.57	0.78	2.64	0.74	2.43	0.51	2.45	0.68	2.75	0.71	2.46	0.66
วิธีการวัดและประเมินผล	2.66	0.70	2.00	0.81	2.66	0.51	2.56	0.51	2.27	0.78	2.75	0.71	2.38	0.76
ความยุติธรรมในการวัดและประเมินผล ...	2.97	0.62	2.14	0.69	2.86	0.58	2.75	0.68	2.45	0.52	2.75	0.88	2.76	0.83
6. ความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอนและ บริการต่าง ๆ	2.15	0.74	2.00	0.81	2.43	0.66	2.00	0.73	2.18	0.87	2.25	0.88	2.53	0.51
7. ความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ในการฝึก ปฏิบัติการเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาและ พัฒนาหลักสูตร	2.69	0.89	1.71	0.75	2.51	0.78	2.31	1.01	2.63	1.02	2.75	0.71	2.76	0.72
8. ความเหมาะสมของระบบการสอบรวบยอด (เฉพาะผู้สอบรวบยอด)	2.80	0.63	2.50	0.71	2.86	0.71	2.80	0.83	3.00	0.89	2.50	1.00	2.66	0.57
9. การจัดหลักสูตร โดยทั่วไปมีความเหมาะสม อยู่ในระดับใด	2.64	0.58	2.57	0.53	2.72	0.51	2.68	0.60	2.54	0.68	2.62	0.51	2.53	0.87

จากตารางที่ 21 มหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติหน้าที่นเทศการศึกษาเป็นงานหลัก มีความเห็นว่าการเหมาะสมของหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกคือ ความเหมาะสมของผู้สอนในด้านการใช้เวลาแก่นิสิตในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ($\bar{x} = 3.18$, S.D. = 0.72) อันดับสองมี 2 รายการ (ค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.17) ได้แก่ ความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และ ความเหมาะสมของผู้สอนในด้านความรู้ของผู้สอนในเนื้อหาวิชา อันดับสามมี 2 รายการ (ค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 2.97) ได้แก่ ความเหมาะสมของผู้สอนในด้านการชี้แนะตำราต่าง ๆ ประกอบการเรียนและความเหมาะสมในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนในด้านความยุติธรรมในการวัดและประเมินผล ทั้ง 3 อันดับอยู่ในระดับดี รายการที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ มี 2 รายการ คือ ความเหมาะสมของผู้สอนในด้านสัดส่วนคณาจารย์ต่อนิสิต ($\bar{x} = 2.43$, S.D. = 0.91) และความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอนและบริการต่าง ๆ ($\bar{x} = 2.15$, S.D. = 0.74)

มหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติหน้าที่พัฒนาหลักสูตรเป็นงานหลัก มีความเห็นว่าการเหมาะสมของหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ คือ มีรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ถึง 12 รายการ และมีรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี 10 รายการ รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกคือ ความเหมาะสมของผู้สอนในด้านความรู้ของผู้สอนในเนื้อหาวิชา ($\bar{x} = 3.28$, S.D. = 0.95) อันดับสองมี 2 รายการ (ค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.00) ได้แก่ ความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และ ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาบังคับในหมวดวิชาสัมพันธ์ อันดับสามคือ ความเหมาะสมของผู้สอนในด้านการใช้เวลาแก่นิสิตในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ($\bar{x} = 2.83$, S.D. = 0.98) ทั้ง 3 อันดับอยู่ในระดับดี รายการที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ มีทั้งหมด 12 รายการ ดังนี้คือ ความเหมาะสมของระบบการสอบรวบยอด ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาเลือกในหมวดวิชาสัมพันธ์ ความเหมาะสมของผู้สอนในด้านประสบการณ์ในฐานะนักวิชาการในสาขาวิชาที่สอน พฤติกรรมการสอน การชี้แนะแนวทางในการเรียน การชี้แนะตำราต่าง ๆ ประกอบการเรียน การใช้เวลาแก่นิสิตในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษา ความเหมาะสมในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนในด้านความยุติธรรมในการวัด

และการประเมินผล ความเหมาะสมของผู้สอนในด้านสัดส่วนคณาจารย์ต่อนิสิต ความเหมาะสมในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนในด้าน วิธีการวัดและประเมินผล ความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอนและบริการต่าง ๆ และความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติการเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร โดยมีค่าเฉลี่ยตามลำดับดังนี้ 2.50, 2.42, 2.42, 2.42, 2.28, 2.28, 2.14, 2.14, 2.00, 2.00, 2.00 และ 1.71

มหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติหน้าที่สอนเป็นงานหลัก มีความเห็นว่า ความเหมาะสมของหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกคือ ความเหมาะสมของผู้สอนในด้านความรู้ของผู้สอนในเนื้อหาวิชา ($\bar{x} = 3.29$, S.D. = 0.60) อันดับสองคือ ความเหมาะสมของผู้สอนในด้านการใช้เวลาแก่นิสิต ในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ($\bar{x} = 3.27$, S.D. = 0.82) อันดับสาม คือ ความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ($\bar{x} = 3.23$, S.D. = 0.52) ทั้ง 3 อันดับ อยู่ในระดับดี รายการที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ มีเพียงรายการเดียวคือ ความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอนและบริการต่าง ๆ ($\bar{x} = 2.43$, S.D. = 0.66)

มหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติงานบริหารเป็นงานหลัก มีความเห็นว่า ความเหมาะสมของหลักสูตรส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกคือ ความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ($\bar{x} = 3.25$, S.D. = 0.57) อันดับสองคือ ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาบังคับในหมวดวิชาเอก ($\bar{x} = 3.06$, S.D. = 0.85) อันดับสามคือ ความเหมาะสมของผู้สอนในด้านความรู้ของผู้สอนในเนื้อหาวิชา ($\bar{x} = 2.93$, S.D. = 0.68) ทั้ง 3 อันดับอยู่ในระดับดี รายการที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ มีอยู่ 4 รายการ คือ ความเหมาะสมของผู้สอนในด้านประสบการณ์ในฐานะนักวิชาการในสาขาวิชาที่สอน ความเหมาะสมในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ในด้านเครื่องมือที่ใช้และประเมินผล ความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติการเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรและความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอนและบริการต่าง ๆ โดยมีค่าเฉลี่ยตามลำดับดังนี้ 2.50, 2.43, 2.31 และ 2.00

มหาดพิศที่ปฏิบัติหน้าที่วิจัยเป็นงานหลัก มีความเห็นว่าความเหมาะสมของหลักสูตร ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกคือ ความเหมาะสม ของผู้สอนในด้านความรู้ของผู้สอนในเนื้อหาวิชา ($\bar{x} = 3.20$, S.D. = 0.63) อันดับสองคือ ความเหมาะสมของระบบการสอบรวบยอด ($\bar{x} = 3.00$, S.D. = 0.89) อันดับสาม มี 4 รายการ(ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81) ได้แก่ ความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ความเหมาะสมของผู้สอนในด้านความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ในฐานะ นักวิชาการในสาขาวิชาที่สอน การชี้แนะแนวทางในการเรียน ทั้ง 3 อันดับอยู่ในระดับดี รายการที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ มีจำนวน 9 รายการดังนี้คือ ความเหมาะสมของ ผู้สอนในด้านการเตรียมและการวางแผนการสอนตลอดภาคการศึกษา การใช้เวลาแก่นิสิต ในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษา ความเหมาะสมในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนใน ด้านเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผล ความยุติธรรมในการวัดและประเมินผล ความเหมาะสม ของเนื้อหาวิชาเลือกในหมวดวิชาเอก ความเหมาะสมของผู้สอนในด้านพฤติกรรมการสอน ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาเลือกในหมวดวิชาสัมพันธ์ ความเหมาะสมในการวัดและ ประเมินผลการเรียนการสอนในด้านวิธีการวัดและประเมินผล และความเหมาะสมของสื่อ การเรียนการสอนและบริการต่าง ๆ โดยมีค่าเฉลี่ยตามลำดับดังนี้ 2.45, 2.45, 2.45, 2.45, 2.36, 2.36, 2.27, 2.27 และ 2.18

มหาดพิศที่ปฏิบัติงานบริการทางวิชาการเป็นหลัก มีความเห็นว่า ความเหมาะสม ของหลักสูตรส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความเหมาะสมของผู้สอน ในด้านความรู้ของผู้สอนในเนื้อหาวิชาอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 3.62$, S.D. = 0.51) อันดับสองคือ ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาบังคับในหมวดวิชาเอก อยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 3.25$, S.D. = 1.03) อันดับสามคือ ความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอยู่ ในระดับดี ($\bar{x} = 3.12$, S.D. = 0.35) รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ มีจำนวนถึง 6 รายการคือ ความเหมาะสมของผู้สอนในด้านความสามารถในการถ่ายทอด ความรู้ การเตรียมและการวางแผนการสอนตลอดภาคการศึกษา การใช้เวลาแก่นิสิตใน ในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษา ความเหมาะสมของระบบการสอบรวบยอด ความเหมาะสมของ

เนื้อหาวิชาเลือกในหมวดวิชาสัมพันธ์และความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอนและบริการต่าง ๆ โดยมีค่าเฉลี่ยตามลำดับดังนี้ 2.50, 2.50, 2.50, 2.50, 2.37, และ 2.25

มหาดัตถ์ที่ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ เป็นงานหลัก มีความเห็นว่า ความเหมาะสมของหลักสูตรส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกมี 2 รายการ (ค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 3.23) ได้แก่ ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาบังคับในหมวดวิชาเอกและความเหมาะสมของผู้สอนในด้านความรู้ของผู้สอนในเนื้อหาวิชา อันดับสองมี 2 รายการ (ค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 3.15) ได้แก่ ความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายหลักสูตร และ ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาเลือกในหมวดวิชาสัมพันธ์ อันดับสามคือ ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาบังคับในหมวดวิชาสัมพันธ์ ($\bar{x} = 3.07$, $S.D. = 0.64$) ทั้ง 3 อันดับอยู่ในระดับดี รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้มี 3 รายการคือ ความเหมาะสมของผู้สอนในด้าน สักส่วนคณาจารย์ก่อนนิสิต ความเหมาะสมในการวัดและประเมินผลการเรียนในด้านเครื่องมือที่ใช้ผลและประเมินผลและวิธีการวัดและประเมินผล โดยมีค่าเฉลี่ยตามลำดับดังนี้ 2.46, 2.46 และ 2.38

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 ความคิดเห็นของมหานักศึกษาต่อความเหมาะสมของหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์และการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร
ต่อการปฏิบัติงาน จำแนกตามระดับการศึกษาที่มหานักศึกษาทำการสอน

รายการประเมิน	อุดมศึกษา N = 60		มัธยมศึกษา N = 14		ประถมศึกษา N = 4	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.22	0.58	3.07	0.47	2.75	1.25
2. ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาในหมวดวิชาเอก						
เนื้อหาวิชาบังคับ	2.98	0.68	3.21	0.57	3.25	0.50
เนื้อหาวิชาเลือก	2.88	0.79	3.00	0.87	2.50	1.00
3. ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาในหมวดวิชาสัมพันธ์						
เนื้อหาวิชาบังคับ	2.93	0.60	2.71	0.61	3.00	0.00
เนื้อหาวิชาเลือก	3.37	0.88	2.50	0.75	2.30	1.00
4. ความเหมาะสมของผู้สอน						
ความรู้ของผู้สอนในเนื้อหาวิชา	3.17	0.64	3.28	0.61	3.25	0.95
ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	2.66	0.69	2.85	0.53	2.75	0.95
ประสบการณ์ในฐานะนักวิชาการในสาขาวิชาที่สอน	2.77	0.61	3.07	0.91	3.25	0.95

ตารางที่ 22 (ต่อ)

รายการประเมิน	อุดมศึกษา		มัธยมศึกษา		ประถมศึกษา	
	N = 60		N = 14		N = 4	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
การเตรียมและการวางแผนการสอนตลอดภาคการศึกษา	2.93	0.67	3.07	0.91	2.75	0.50
พฤติกรรมการสอน	2.69	0.61	2.78	0.57	2.75	0.50
การชี้แนะแนวทางในการเรียน	2.74	0.72	2.85	0.77	2.75	0.95
การชี้แนะตำราต่างๆประกอบการเรียน	2.85	0.70	3.00	0.78	2.75	0.45
สัดส่วนคณาจารย์คือนิสิต	2.75	0.82	2.50	0.75	2.50	0.57
การให้เวลาแก่นิสิตในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษา	2.91	0.92	2.85	0.94	2.50	0.57
การให้เวลาแก่นิสิตในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (เฉพาะผู้ทำวิทยานิพนธ์)	3.19	0.85	3.14	1.21	2.00	0.00
5. ความเหมาะสมในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน						
เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผล	2.67	0.56	2.64	0.49	2.00	1.15
วิธีการวัดและประเมินผล	2.67	0.53	2.64	0.49	2.50	0.57
ความยุติธรรมในการวัดและประเมินผล	2.81	0.61	2.78	0.57	3.00	0.81

ตารางที่ 22 (ต่อ)

รายการประเมิน	อุดมศึกษา		มัธยมศึกษา		ประถมศึกษา	
	N = 60		N = 14		N = 4	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
6. ความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอนและบริการต่างๆ	2.37	0.72	2.28	0.61	2.50	0.77
7. ความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติการ เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร.....	2.57	0.77	2.42	0.75	3.00	0.81
8. ความเหมาะสมของระบบการสอบรวบยอด (เฉพาะผู้ สอบรวบยอด)	2.94	0.82	2.87	0.35	2.33	1.15
9. การจัดหลักสูตร โดยทั่วไปมีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด	2.76	0.56	2.71	0.46	2.25	0.50

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 22 มหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติงานสอนในระดับอุดมศึกษา มีความเห็นว่ ความเหมาะสมของหลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ต่อการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เป็นอันดับแรกคือ ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาเลือกในหมวดวิชาสัมพันธ์ ($\bar{x} = 3.37$, S.D. = 0.88) อันดับสองคือ ความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ($\bar{x} = 3.22$, S.D. = 0.58) อันดับสามคือ ความเหมาะสมของผู้สอนในด้านการใช้เวลา แก่นิสิตในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ($\bar{x} = 3.19$, S.D. = 0.85) ทั้ง 3 อันดับ อยู่ในระดับดี รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ มีเพียงรายการเดียว คือ ความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอนและบริการต่าง ๆ ($\bar{x} = 2.37$, S.D. = 0.72)

มหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติงานสอนในระดับมัธยมศึกษา มีความเห็นว่ ความเหมาะสม ของหลักสูตรส่วนใหญ่ประเมินอยู่ในระดับดี รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก คือ ความเหมาะสมของผู้สอนในด้านความรู้ของผู้สอนในเนื้อหาวิชา ($\bar{x} = 3.28$, S.D. = 0.61) อันดับสองคือ ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาบังคับในหมวดวิชาเอก ($\bar{x} = 3.21$, S.D. = 0.57) อันดับสามคือ ความเหมาะสมของผู้สอนในด้านการใช้เวลาแก่นิสิต ในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ($\bar{x} = 3.14$, S.D. = 1.21) ทั้ง 3 อันดับอยู่ใน ระดับดี รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ มี 4 รายการคือ ความเหมาะสม ของเนื้อหาวิชาเลือกในหมวดวิชาสัมพันธ์ ($\bar{x} = 2.50$, S.D. = 0.75) ความเหมาะสม ของผู้สอนในด้านสัดส่วนคณาจารย์ต่อนิสิต ($\bar{x} = 2.50$, S.D. = 0.75) ความเหมาะสม ของระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติการ เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ($\bar{x} = 2.42$, S.D. = 0.75) และความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอนและบริการต่าง ๆ ($\bar{x} = 2.28$, S.D. = 0.61)

มหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติงานสอนในระดับประถมศึกษา มีความเห็นว่ ความเหมาะสม ของหลักสูตร ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี คือ รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี มี 12 รายการและรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ มี 10 รายการ รายการ ประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก มี 3 รายการ(ค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 3.25)ได้แก่ ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาบังคับในหมวดวิชาเอก ความเหมาะสมของผู้สอนในด้าน ความรู้ของผู้สอนในเนื้อหาวิชา และ ประสิทธิภาพในฐานะนักวิชาการในสาขาวิชาที่สอน

อันดับสอง มี 3 รายการ(ค่าเฉลี่ยเท่ากับ คือ 3.00) คือ ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา
 บัณฑิตในหมวดวิชาสัมพันธ์ ความเหมาะสมในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนใน
 ด้านความยุติธรรมในการวัดและประเมินผล และความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ในการ
 ฝึกปฏิบัติการเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร อันดับสาม มี 6 รายการ
 (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ คือ 2.75) ได้แก่ ความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ความ-
 เหมาะสมของผู้สอนในด้านความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ การเตรียมและการ
 วางแผนการสอนตลอดภาคการศึกษา พฤติกรรมการสอน การชี้แนะแนวทางในการเรียน
 การชี้แนะตำราต่าง ๆ ประกอบการเรียน ทั้ง 3 ระดับอยู่ในระดับดี รายการประเมิน
 ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ มี 10 รายการ ดังนี้คือ ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาเลือก
 ในหมวดวิชาเอก ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาเลือกในหมวดวิชาสัมพันธ์ ความเหมาะสม
 ของผู้สอนในด้านสัดส่วนคณาจารย์คือนิสิต การใช้เวลาแก่นิสิตในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษา
 ความเหมาะสมในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนในด้านวิธีการวัดและประเมินผล
 ความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอนและบริการต่าง ๆ ความเหมาะสมของระบบการ
 สอบรวบยอด การจัดหลักสูตรโดยทั่วไป การใช้เวลาแก่นิสิตในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษา-
 วิทยานิพนธ์และความเหมาะสมในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนในด้านเครื่องมือ
 ที่ใช้วัดและประเมินผล โดยมีค่าเฉลี่ยตามลำดับดังนี้ 2.50, 2.50, 2.50, 2.50,
 2.50, 2.33, 2.30, 2.25, 2.00 และ 2.00

ตารางที่ 23 ความคิดเห็นของมหาบัณฑิตทั้งหมดต่อรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตร
ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ศึกษาและพัฒนาหลักสูตร
ต่อการนำความรู้และประโยชน์จากเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่ได้จาก
การศึกษาไปใช้ในการปฏิบัติงาน

N = 164

รายการประเมิน		\bar{X}	S.D.
<u>วิชาบังคับ</u>	<u>หมวดวิชาเอก</u>		
1.	หลักการนิติศาสตร์ศึกษา	3.24	0.62
2.	หลักการพัฒนาหลักสูตร	3.19	0.65
3.	การสร้างและประเมินค่าหลักสูตร	2.87	0.70
4.	สัมมนาเกี่ยวกับการนิติศาสตร์ศึกษาและพัฒนาหลักสูตร	3.02	0.66
5.	วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต	3.31	0.66
	<u>หมวดวิชาสัมพันธ์</u>		
6.	สถิติศาสตร์ประยุกต์ทางพฤติกรรม 1	2.85	-
7.	มูลสารการวิจัยทางพฤติกรรม	2.94	0.65
8.	พื้นฐานทางปรัชญาของการศึกษา	2.86	0.68
9.	จิตวิทยาสังคม	2.99	0.72
10.	พื้นฐานทางจิตวิทยาของการศึกษา(สำหรับผู้ไม่มี พื้นฐานทางจิตวิทยา	2.90	0.61
<u>วิชาเลือก</u>	<u>หมวดวิชาเอก</u>		
11.	การนิติศาสตร์ฝึกสอน	2.95	0.88
12.	การนิติศาสตร์ชีวศึกษา	2.13	0.68
13.	การบริหารการใช้หลักสูตร	3.17	0.58
14.	เทคนิคและทักษะการนิติศาสตร์สอน	3.34	0.64
15.	ทฤษฎีหลักสูตร	3.04	0.69

ตารางที่ 23 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.
16. กิจกรรมนักเรียน	2.92	0.83
17. เสรีศึกษา	2.68	0.67
18. ปฏิบัติการเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร	3.12	0.55
19. ทฤษฎีและการวิจัยทางการนิเทศการศึกษาและพัฒนา- หลักสูตร	2.99	0.62
20. การนิเทศการสอนในโรงเรียนประถมศึกษาชั้นสูง	2.61	0.78
21. การสร้างหลักสูตรประถมศึกษา	2.70	0.77
22. การนิเทศการสอนระดับมัธยมศึกษา	2.74	0.76
23. การพัฒนาหลักสูตรมัธยมศึกษา	2.66	0.72

จากตารางที่ 23 ความคิดเห็นของมหาดำเนินการนำความรู้และประโยชน์จากเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ไปใช้ในการปฏิบัติงานนั้น มหาดำเนินการประเมินรายวิชาส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก รายวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกคือ เทคนิคและทักษะการนิเทศการสอน ($\bar{x} = 3.34$, S.D. = 0.64) อันดับสองคือ วิทยานิพนธ์มหาดำเนินการ ($\bar{x} = 3.31$, S.D. = 0.66) อันดับสามคือ หลักการนิเทศการศึกษา ($\bar{x} = 3.24$, S.D. = 0.62) ทั้ง 3 อันดับอยู่ในระดับดี รายวิชาที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้มีเพียงรายวิชาเดียว คือ การนิเทศอาชีวศึกษา ($\bar{x} = 2.13$, S.D. = 0.68)

ตารางที่ 24 ความคิดเห็นของมหาดัตตต่อรายวิชาต่างๆในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชานิติการศึกษาและพัฒนาลักษณ์
ต่อการนำความรู้และประโยชน์ที่ได้รับจากเนื้อหาวิชาต่างๆไปใช้ในการปฏิบัติงาน จำแนกตามสายงาน

รายการประเมิน	นิติการศึกษา N = 60		การสอน N = 78		บริหารใน- สถานศึกษา N = 5		อื่นๆ N = 21		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
วิชาบังคับ หมวดวิชาเอก									
1. หลักการนิติการศึกษา	3.35	0.65	3.35	0.55	3.20	0.44	3.10	0.77	
2. หลักการพัฒนาลักษณ์	3.11	0.67	3.24	0.63	2.80	0.44	3.29	0.64	
3. การสร้างและประเมินค่าหลักสูตร์	2.76	0.76	2.86	0.66	2.80	0.83	2.80	0.70	
4. สัมมนาเกี่ยวกับการนิติการศึกษา และพัฒนาลักษณ์.....	3.15	0.71	3.09	0.59	2.60	0.54	2.90	0.70	
5. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต.....	3.21	0.66	3.26	0.65	3.00	1.00	3.28	0.67	
หมวดวิชาสัมพันธ์									
6. สถิติประยุกต์ทางพฤติกรรม 1	3.03	0.70	2.82	0.58	2.80	0.44	2.86	0.73	
7. มูลสารการวิจัยทางพฤติกรรม	3.08	0.66	2.84	0.63	3.00	0.00	2.95	0.69	
8. พื้นฐานทางปรัชญาของการศึกษา	2.85	0.68	2.98	0.70	2.80	0.83	3.19	0.81	
9. จิตวิทยาสังคม	2.98	0.83	3.04	0.66	3.20	0.83	3.19	0.75	
10. พื้นฐานทางจิตวิทยาของการ ศึกษา(สำหรับผู้ไม่มีพื้นฐาน ทางจิตวิทยา)	2.50	0.57	3.20	0.45	-	-	2.91	0.70	
วิชาเลือก หมวดวิชาเอก									
11. การนิเทศการฝึกสอน	2.39	0.82	3.31	0.70	2.80	0.83	2.64	0.93	
12. การนิเทศอาชีวศึกษา	1.83	0.57	2.17	0.76	2.00	0.00	2.14	0.90	
13. การบริหารการใช้หลักสูตร์	3.10	0.66	3.17	0.52	3.33	0.57	3.08	0.76	
14. เทคนิคและทักษะการนิเทศ การสอน	3.38	0.66	3.42	0.61	3.50	0.57	2.92	0.79	

ตารางที่ 24 (ต่อ)

รายการประเมิน	นิเทศการศึกษา N = 60		การสอน N = 78		บริหารใน- สถานศึกษา N = 5		อื่น ๆ N = 21	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
15. ทฤษฎีหลักสูตร	2.91	0.68	2.96	0.69	2.80	0.83	3.05	0.74
16. กิจกรรมนักเรียน	2.51	0.75	3.00	0.69	2.50	2.12	2.53	0.92
17. เสรีศึกษา	2.88	0.60	2.88	0.64	2.00	0.00	2.89	0.93
18. ปฏิบัติการเกี่ยวกับการนิเทศ การศึกษาและพัฒนาหลักสูตร	3.33	0.51	3.17	0.52	3.00	1.22	3.05	0.62
19. ทฤษฎีและการวิจัยทางการ นิเทศการศึกษาและพัฒนา- หลักสูตร	3.00	0.68	2.92	0.55	3.00	0.70	3.00	0.65
20. การนิเทศการสอนในโรงเรียน ประถมศึกษาชั้นสูง	2.77	0.84	2.69	0.80	2.66	0.57	3.09	0.70
21. การสร้างหลักสูตรประถมศึกษา	2.57	0.79	2.76	0.77	2.75	0.50	3.00	0.76
22. การนิเทศการสอนระดับมัธยม- ศึกษา	2.42	0.70	2.78	0.64	3.00	0.00	2.91	0.70
23. การพัฒนาหลักสูตรมัธยมศึกษา	2.35	0.84	2.64	0.64	2.50	0.70	2.75	0.75

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 24 มหาคณบดีที่ดำรงตำแหน่งในสายงานนิเทศการศึกษา มีความเห็นว่าการนำความรู้และประโยชน์จากเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ไปใช้ในการปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับนำไปใช้ได้มาก รายวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกคือ เทคนิคและทักษะการนิเทศการสอน ($\bar{x} = 3.38$, S.D. = 0.66) อันดับสองคือ หลักการนิเทศการศึกษา ($\bar{x} = 3.35$, S.D. = 0.65) อันดับสามคือ ปฏิบัติการเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 0.51) ทั้ง 3 อันดับอยู่ในระดับมาก ส่วนรายวิชาที่มหาคณบดีมีความเห็นว่าจะนำไปใช้ในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย มี 5 รายวิชา ดังนี้ พื้นฐานทางจิตวิทยาของการศึกษา การนิเทศการสอนระดับมัธยมศึกษา การนิเทศการฝึกสอน การพัฒนาหลักสูตรมัธยมศึกษา การนิเทศอาชีวศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50, 2.42, 2.39, 2.35 และ 1.83 ตามลำดับ

มหาคณบดีที่ดำรงตำแหน่งในสายงานการสอน มีความเห็นว่าการนำความรู้และประโยชน์จากเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ไปใช้ในการปฏิบัติงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับนำไปใช้ได้มากแทบทุกรายวิชา รายวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกคือ เทคนิคและทักษะการนิเทศการสอน ($\bar{x} = 3.42$, S.D. = 0.61) อันดับสองคือ หลักการนิเทศการศึกษา ($\bar{x} = 3.35$, S.D. = 0.55) อันดับสามคือ วิทยานิพนธ์มหาคณบดี ($\bar{x} = 3.26$, S.D. = 0.65) ทั้ง 3 อันดับอยู่ในระดับดี รายวิชาที่มหาคณบดีมีความเห็นว่าจะนำไปใช้ในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยมีเพียงรายวิชาเดียวคือ การนิเทศอาชีวศึกษา ($\bar{x} = 2.17$, S.D. = 0.76)

มหาคณบดีที่ดำรงตำแหน่งในสายงานบริหารในสถานศึกษา มีความเห็นว่าการนำความรู้และประโยชน์จากเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ไปใช้ในการปฏิบัติงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก รายวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกคือ เทคนิคและทักษะการนิเทศการสอน ($\bar{x} = 3.50$, S.D. = 0.57) อันดับสองคือ การบริหารการใช้หลักสูตร ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 0.57) อันดับสามมี 2 รายวิชา (ค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.20) ได้แก่ หลักการนิเทศการศึกษาและจิตวิทยาสังคม รายวิชาที่มหาคณบดีประเมินอยู่ในระดับน้อยมี 4 วิชาคือ กิจกรรมนักเรียน การพัฒนาหลักสูตรมัธยมศึกษา การนิเทศอาชีวศึกษาและเสรีศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50, 2.50, 2.00 และ 2.00 ตามลำดับ

มหาดัตตที่ดำรงตำแหน่งในสายงานอื่น ๆ มีความเห็นว่า การนำความรู้และประโยชน์จากเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ไปใช้ในการปฏิบัติงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับนำไปใช้ได้มาก แพบทุกรายวิชา รายวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกคือ หลักการพัฒนาหลักสูตร ($\bar{x} = 3.29$, S.D. = 0.64) อันดับสองคือ วิทยานิพนธ์มหาดัตต ($\bar{x} = 3.28$, S.D. = 0.67) อันดับสามมี 2 รายการ(ค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.19) ได้แก่ พื้นฐานทางปรัชญาของการศึกษา และจิตวิทยาสังคม ทั้ง 3 อันดับอยู่ในระดับดี รายวิชาที่มีมหาดัตต มีความเห็นว่านำไปใช้ในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย มีเพียงรายวิชาเดียวคือ การนิเทศอาชีวศึกษา ($\bar{x} = 2.14$, S.D. = 0.90)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 ความคิดเห็นของมหานักศึกษารายวิชาต่างๆในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชานิติการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร ต่อการนำความรู้

และประโยชน์ที่ได้รับจากเนื้อหาวิชาต่างๆไปใช้ในการปฏิบัติงาน จำแนกตามงานหลักของมหานักศึกษา

รายการประเมิน	นิติการศึกษาน		พัฒนาหลักสูตร		สอน		บริหาร		วิจัย		บริการทางวิชาการ		อื่นๆ	
	N = 39		N = 7		N = 65		N = 16		N = 11		N = 8		N = 18	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
วิชาบังคับ หมวดวิชาเอก														
1. หลักการนิติการศึกษาน	3.41	0.63	2.57	0.53	3.33	0.53	3.37	0.61	3.50	0.71	2.87	0.83	3.31	0.48
2. หลักการพัฒนาหลักสูตร	3.12	0.69	3.42	0.53	3.27	0.59	3.12	0.71	3.40	0.84	2.87	0.83	2.84	0.55
3. การสร้างและประเมินค่าหลักสูตร	2.82	0.68	2.71	0.48	2.93	0.68	2.50	0.63	3.11	1.05	2.71	0.75	2.69	0.63
4. สัมมนาเกี่ยวกับการนิติการศึกษานและพัฒนาหลักสูตร	3.23	0.77	2.57	0.78	3.06	0.63	2.86	0.51	3.20	0.78	2.87	0.64	3.07	0.49
5. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต	3.41	0.60	3.16	0.75	3.22	0.63	3.07	0.86	3.14	0.37	3.16	0.98	3.09	0.70
หมวดวิชาสัมพันธ์														
6. สถิติประยุกต์ทางพฤติกรรม 1	3.01	0.68	2.85	0.69	2.84	0.59	3.00	0.65	2.90	0.56	2.62	0.74	3.08	0.66
7. มูลสารการวิจัยทางพฤติกรรม ...	3.05	0.70	3.00	0.81	2.82	0.62	3.15	0.55	2.90	0.56	2.71	0.75	3.10	0.56
8. พื้นฐานทางปรัชญาของการศึกษาน	2.84	0.67	2.85	0.69	2.95	0.69	3.00	0.89	2.80	0.91	3.00	0.75	3.07	0.64
9. จิตวิทยาสังคม	3.00	0.79	2.50	1.04	2.98	0.71	3.18	0.54	3.00	0.81	3.25	0.70	3.07	0.64
10. พื้นฐานทางจิตวิทยาของการศึกษาน (สำหรับผู้ที่ไม่มีพื้นฐานทางจิตวิทยา)	2.70	0.48	2.66	0.57	2.87	0.35	3.14	0.69	2.20	0.44	2.50	0.70	3.25	0.95
วิชาเลือก หมวดวิชาเอก														
11. การนิติการศึกษานสอน	3.21	0.54	2.00	0.00	3.23	0.71	3.20	0.77	2.75	0.88	1.83	0.41	2.80	0.78
12. การนิติการศึกษานชีวิต	2.00	0.81	-	-	2.25	0.68	2.33	0.51	2.00	0.00	1.50	0.71	2.33	0.81
13. การบริหารการใช้หลักสูตร	3.05	0.71	3.00	1.00	3.15	0.54	3.53	0.51	3.20	0.44	3.75	0.50	2.71	0.48
14. เทคนิคและทักษะการนิติการสอน	3.50	0.68	2.33	0.57	3.36	0.63	3.61	0.51	3.28	0.48	3.25	0.50	3.44	0.72
15. ทฤษฎีหลักสูตร	2.97	0.63	3.00	0.57	2.93	0.64	3.06	0.92	3.00	0.81	3.00	0.53	3.00	0.85

ตารางที่ 25 (ต่อ)

รายการประเมิน	นิเทศการศึกษา N = 39		พัฒนาหลักสูตร N = 7		สอน N = 65		บริหาร N = 16		วิจัย N = 11		บริการทางวิชาการ N = 8		อื่นๆ N = 18	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
16. กิจกรรมนักเรียน	2.67	0.78	2.20	0.44	3.00	0.67	2.92	0.75	2.55	1.01	2.33	1.36	3.20	0.78
17. เสรีศึกษา	2.86	0.51	2.00	0.00	2.76	0.66	2.62	0.74	2.75	0.50	3.25	0.95	2.85	0.89
18. ปฏิบัติการเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา- และพัฒนาหลักสูตร	3.40	0.55	2.85	0.69	3.15	0.56	3.15	0.55	3.22	0.44	3.40	0.54	3.30	0.48
19. ทฤษฎีและการวิจัยทางการนิเทศการ- ศึกษาและพัฒนาหลักสูตร	3.08	0.65	2.85	0.69	2.90	0.51	3.16	0.83	3.11	0.60	3.40	0.54	2.91	0.66
20. การนิเทศการสอนในโรงเรียนประถม -ศึกษาชั้นสูง	2.76	0.83	3.00	0.00	2.58	0.73	2.91	0.51	2.85	0.89	2.50	1.29	2.71	0.48
21. การสร้างหลักสูตรประถมศึกษา	2.52	0.77	3.33	0.57	2.75	0.73	3.16	0.71	2.77	0.66	2.60	1.14	2.71	0.75
22. การนิเทศการสอนระดับมัธยมศึกษา	2.54	0.93	2.00	0.00	2.75	0.64	2.90	0.56	2.80	0.44	2.33	1.15	2.57	1.13
23. การพัฒนาหลักสูตรมัธยมศึกษา	2.56	0.86	2.75	0.50	2.62	0.63	2.87	0.64	2.80	0.44	2.16	0.75	2.42	1.13

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 25 มหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติหน้าที่นี้ เทศการศึกษาเป็นงานหลักมีความเห็นว่าการนำความรู้และประโยชน์ จากเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ไปใช้ในการปฏิบัติงานแทบทุกรายการ อยู่ในระดับนำไปใช้ได้มาก รายวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกคือ เทคนิคและทักษะการนิเทศการสอน ($\bar{x} = 3.50$, S.D. = 0.68) อันดับสองมี 2 รายการ(ค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.41) ได้แก่ หลักการนิเทศการศึกษาและวิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย อันดับสามคือ ปฏิบัติการเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ($\bar{x} = 3.40$, S.D. = 0.55) ทั้ง 3 อันดับอยู่ในระดับมาก รายวิชาที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมีเพียงวิชาเดียวคือ การนิเทศอาชีพศึกษา ($\bar{x} = 2.00$, S.D. = 0.71)

มหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติหน้าที่พัฒนาหลักสูตรเป็นงานหลัก มีความเห็นว่าการนำความรู้และประโยชน์จากเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ไปใช้ในการปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับนำไปใช้ได้มาก รายวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกคือ หลักการพัฒนาหลักสูตร ($\bar{x} = 3.42$, S.D. = 0.53) อันดับสองคือ การสร้างหลักสูตรประถมศึกษา ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 0.57) อันดับสามคือ วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 3.16$, S.D. = 0.75) ทั้ง 3 อันดับอยู่ในระดับมาก รายวิชาที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ มี 6 รายวิชา ดังนี้ จิตวิทยาสังคม เทคนิคและทักษะการนิเทศการสอน กิจกรรมนักเรียน การนิเทศการฝึกสอน เสรีศึกษา และการนิเทศการสอนระดับมัธยมศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50, 2.33, 2.20, 2.00, 2.00 และ 2.00 ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติหน้าที่สอนเป็นงานหลัก มีความเห็นว่าการนำความรู้และประโยชน์จากเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ไปใช้ในการปฏิบัติงานแทบทุกรายการ อยู่ในระดับนำไปใช้ได้มาก รายวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกคือ เทคนิคและทักษะการนิเทศการสอน ($\bar{x} = 3.36$, S.D. = 0.63) อันดับสองคือ หลักการนิเทศการศึกษา ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 0.53) อันดับสามคือ หลักการพัฒนาหลักสูตร ($\bar{x} = 3.27$, S.D. = 0.59) รายวิชาที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย มีเพียงรายวิชาเดียวคือ การนิเทศอาชีพศึกษา ($\bar{x} = 2.25$, S.D. = 0.68)

มหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติหน้าที่บริหารเป็นงานหลัก มีความเห็นว่าการนำความรู้และประโยชน์จากเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ไปใช้ในการปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่ประเมินอยู่ในระดับ

นำไปใช้ได้มาก รายวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอันดับแรกคือ เทคนิคและทักษะการนิเทศการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 3.61$, S.D. = 0.51) อันดับสองคือ การบริหารการใช้หลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 3.53$, S.D. = 0.51) อันดับสามคือ หลักการการนิเทศการศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.37$, S.D. = 0.61) รายวิชาที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ มี 2 รายวิชาคือ การสร้างและประเมินค่าหลักสูตร ($\bar{x} = 2.50$, S.D. = 0.63) และการนิเทศอาชีวศึกษา ($\bar{x} = 2.33$, S.D. = 0.51)

มหาดพิศที่ปฏิบัติหน้าที่วิจัยเป็นงานหลัก มีความเห็นว่า การนำความรู้และประโยชน์จากเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ไปใช้ในการปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่ประเมินอยู่ในระดับนำไปใช้ได้มาก รายวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกคือ หลักการนิเทศการศึกษา ($\bar{x} = 3.50$, S.D. = 0.71) อันดับสองคือ หลักการพัฒนาหลักสูตร ($\bar{x} = 3.40$, S.D. = 0.84) อันดับสามคือ เทคนิคและทักษะการนิเทศการสอน ($\bar{x} = 3.28$, S.D. = 0.48) ทั้ง 3 อันดับอยู่ในระดับดี รายวิชาที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ มี 2 รายวิชาคือ พื้นฐานทางจิตวิทยาของการศึกษา ($\bar{x} = 2.20$, S.D. = 0.44) และการนิเทศอาชีวศึกษา ($\bar{x} = 2.00$, S.D. = 0.00)

มหาดพิศที่ปฏิบัติหน้าที่บริการทางวิชาการเป็นงานหลัก มีความเห็นว่า การนำความรู้และประโยชน์จากเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ไปใช้ในการปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่ประเมินอยู่ในระดับนำไปใช้ได้มาก รายวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกคือ การบริหารการใช้หลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 3.75$, S.D. = 0.50) อันดับสองมี 2 รายวิชา (ค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.40) ได้แก่ ปฏิบัติการเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร และทฤษฎีและการวิจัยทางการนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร อันดับสามมี 3 รายการ (ค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 3.25) ได้แก่ จิตวิทยาสังคม เทคนิคและทักษะการนิเทศการสอน และเสรีศึกษา อันดับสองและอันดับสามอยู่ในระดับมาก รายวิชาที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย มีจำนวนถึง 6 รายวิชา ดังนี้คือ พื้นฐานทางจิตวิทยาของการศึกษา การนิเทศการสอนระดับมัธยมศึกษา การพัฒนาหลักสูตรมัธยมศึกษา การนิเทศการฝึกสอน โดยมีค่าเฉลี่ย ตามลำดับดังนี้ 2.50, 2.50, 2.33, 2.33, 2.16 และ 1.83 รายวิชาที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดอยู่ในระดับไม่มีประโยชน์ มี 1 รายวิชาคือ การนิเทศอาชีวศึกษา ($\bar{x} = 1.50$, S.D. = 0.71)

มหำบัณฑิตที่ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ เป็นงานหลัก มีความเห็นว่า การนำความรู้และประโยชน์จากเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ไปใช้ในการปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่ประเมินอยู่ในระดับนำไปใช้ได้มาก รายวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกคือ เทคนิคและทักษะการนิเทศการสอน ($\bar{x} = 3.44$, S.D. = 0.72) อันดับสองคือ หลักการนิเทศการศึกษา ($\bar{x} = 3.31$, S.D. = 0.48) อันดับสามคือ ปฏิบัติการเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ($\bar{x} = 3.30$, S.D. = 0.48) ทั้ง 3 อันดับอยู่ในระดับมาก รายวิชาที่มหำบัณฑิตประเมินอยู่ในระดับน้อยมี 2 รายวิชาคือ การพัฒนาหลักสูตรมัธยมศึกษา ($\bar{x} = 2.42$, S.D. = 1.13) และการนิเทศอาชีพศึกษา ($\bar{x} = 2.33$, S.D. = 0.81)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 ความคิดเห็นของมหาบัณฑิตต่อรายวิชาต่างๆในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชานิติศาสตร์และการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร
ต่อการนำความรู้และประโยชน์ที่ได้จากการศึกษาไปใช้ในการปฏิบัติงาน จำแนกตามระดับการศึกษาที่ปฏิบัติงานสอน

รายการประเมิน	อุดมศึกษา		มัธยมศึกษา		ประถมศึกษา	
	N = 60		N = 14		N = 4	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
วิชาบังคับ หมวดวิชาเอก						
1. หลักการนิติศาสตร์การศึกษา	3.37	0.57	3.14	0.53	3.00	0.00
2. หลักการพัฒนาหลักสูตร	3.32	0.61	2.78	0.57	3.25	0.50
3. การสร้างและประเมินค่าหลักสูตร	3.00	0.62	2.35	0.63	2.75	0.50
4. สัมมนาเกี่ยวกับการนิติศาสตร์และการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร	3.11	0.59	2.92	0.47	3.25	0.50
5. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต	3.31	0.66	2.87	0.64	4.00	0.00
หมวดวิชาสัมพันธ์						
6. สถิติศาสตร์ประยุกต์ทางพฤติกรรม 1	2.90	0.57	2.50	0.51	2.75	0.50
7. มูลสารการวิจัยทางพฤติกรรม	2.90	0.67	2.69	0.48	2.66	0.57
8. พื้นฐานทางปรัชญาของการศึกษา	3.13	0.64	2.53	0.66	2.50	0.57
9. จิตวิทยาสังคม	2.88	0.64	3.07	0.61	2.50	0.57

ตารางที่ 26 (ต่อ)

รายการประเมิน	อุดมศึกษา		มัธยมศึกษา		ประถมศึกษา	
	N = 60		N = 14		N = 4	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
10. พื้นฐานทางจิตวิทยาของการศึกษา(สำหรับผู้ไม่มีพื้นฐานทางจิตวิทยา)	3.00	0.00	-	-	3.33	0.57
<u>วิชาเลือก หมวดวิชาเอก</u>						
11. การนิเทศการฝึกสอน	3.44	0.62	2.75	0.75	2.66	1.15
12. การนิเทศอาชีพศึกษา	2.33	0.76	2.00	0.00	2.00	0.00
13. การบริหารการใช้หลักสูตร	3.27	0.56	2.85	0.37	3.00	0.00
14. เทคนิคและทักษะการนิเทศการสอน	3.42	0.60	3.33	0.71	3.25	0.95
15. ทฤษฎีหลักสูตร	3.05	0.66	2.57	0.64	3.25	0.95
16. กิจกรรมนักเรียน	2.85	0.62	3.27	0.78	3.50	0.57
17. เสรีศึกษา	2.40	0.54	3.00	0.00	3.50	0.71
18. ปฏิบัติการเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร	3.19	0.56	3.08	0.51	3.00	0.00
19. ทฤษฎีและการวิจัยทางการนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร	2.97	0.57	2.71	0.61	3.00	0.00
20. การนิเทศการสอนในโรงเรียนประถมศึกษาชั้นสูง	2.92	0.66	1.71	0.75	2.75	0.50

ตารางที่ 26 (ต่อ)

รายการประเมิน	อุดมศึกษา		มัธยมศึกษา		ประถมศึกษา	
	N = 60		N = 14		N = 4	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
21. การสร้างหลักสูตรประถมศึกษา	2.94	0.64	1.87	0.83	2.75	0.50
22. การนิเทศการสอนระดับมัธยมศึกษา	2.82	0.57	2.62	0.51	2.00	1.41
23. การพัฒนาหลักสูตรมัธยมศึกษา	2.71	0.52	2.50	0.67	2.33	0.57

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 26 มหำบัณฑิตที่ปฏิบัติงานสอนในระดับอุดมศึกษา มีความเห็นว่าการนำความรู้และประโยชน์ที่ได้จากการศึกษาไปใช้ในการปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่ประเมินอยู่ในระดับนำไปใช้ได้มาก รายวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกคือ การนิเทศการฝึกสอน ($\bar{x} = 3.44$, S.D. = 0.62) อันดับสองคือ เทคนิคและทักษะการนิเทศการสอน ($\bar{x} = 3.42$, S.D. = 0.60) อันดับสามคือ หลักการนิเทศการศึกษา ($\bar{x} = 3.37$, S.D. = 0.57) ทั้ง 3 อันดับอยู่ในระดับมาก รายวิชาที่มหำบัณฑิตประเมินอยู่ในระดับน้อย มี 2 รายวิชา คือ เสรีศึกษา และ การนิเทศอาชีวศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 และ 2.33 ตามลำดับ

มหำบัณฑิตที่ปฏิบัติงานสอนในระดับมัธยมศึกษา มีความเห็นว่าการนำความรู้และประโยชน์ที่ได้จากการศึกษาไปใช้ในการปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่ประเมินอยู่ในระดับนำไปใช้ได้มาก รายวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกคือ เทคนิคและทักษะการนิเทศการสอน ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 0.71) อันดับสองคือ รายวิชา กิจกรรมนักเรียน ($\bar{x} = 3.27$, S.D. = 0.78) อันดับสามคือ หลักการนิเทศการศึกษา ($\bar{x} = 3.14$, S.D. = 0.53) ทั้ง 3 อันดับอยู่ในระดับมาก รายวิชาที่มหำบัณฑิตประเมินอยู่ในระดับน้อย มีจำนวนถึง 6 รายวิชา ดังนี้คือ สถิติศาสตร์ประยุกต์ทางพฤติกรรม 1 การพัฒนาหลักสูตรมัธยมศึกษา การสร้างและประเมินค่าหลักสูตร การนิเทศอาชีวศึกษา การสร้างหลักสูตรประถมศึกษา และ การนิเทศการสอนในโรงเรียนประถมศึกษาชั้นสูง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50, 2.50, 2.35, 2.00, 1.87 และ 1.71 ตามลำดับ

มหำบัณฑิตที่ปฏิบัติงานสอนในระดับประถมศึกษา มีความเห็นว่าการนำความรู้และประโยชน์ที่ได้จากการศึกษาไปใช้ในการปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่ประเมินอยู่ในระดับมาก รายวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรกคือ วิทยานิพนธ์มหำบัณฑิต อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.00) อันดับสองมี 2 รายการ (ค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.50) ได้แก่ กิจกรรมนักเรียน เสรีศึกษา อยู่ในระดับมาก อันดับสามคือ พื้นฐานทางจิตวิทยาทางการศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 0.57) รายวิชาที่มหำบัณฑิตประเมินอยู่ในระดับน้อย มี 3 รายการคือ การพัฒนาหลักสูตรมัธยมศึกษา การนิเทศอาชีวศึกษา และ การนิเทศมัธยมศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33, 2.00 และ 2.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 27 ความคิดเห็นของมหาวิทยาลัยต่อการปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตร์-
มหาวิทยาลัย สาขาวิชาบัณฑิตศึกษาและพัฒนาหลักสูตร

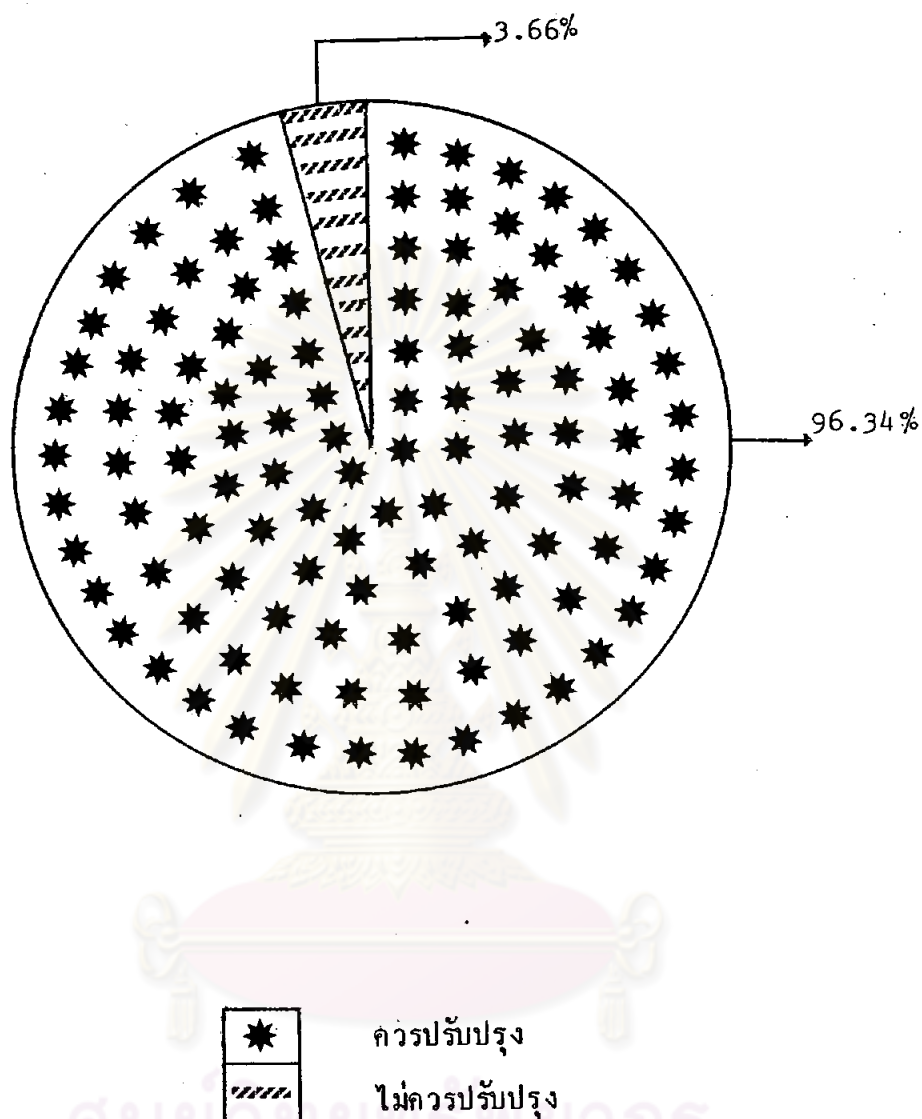
ความคิดเห็นต่อการปรับปรุงหลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
ควรปรับปรุง	158	96.34
ไม่ควรปรับปรุง	6	3.66
รวม	164	100.00

จากตารางที่ 27 และแผนภาพที่ 6 มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า ควรปรับปรุง
หลักสูตร ร้อยละ 96.34 มีเพียงส่วนน้อยมาก ที่เห็นว่าไม่ควรปรับปรุงหลักสูตร ร้อยละ
3.66

ศูนย์บริการสุขภาพ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 6 ร้อยละของความคิดเห็นของมหาดบัณฑิตต่อการปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ การศึกษาและพัฒนาหลักสูตร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 ความคิดเห็นของมหาบัณฑิตต่อการปรับปรุงหลักสูตรในด้านต่าง ๆ

N = 164

ความคิดเห็นต่อการปรับปรุงหลักสูตรในด้านต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ
ปรับปรุงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยมุ่งผลิตผู้เชี่ยวชาญ- ด้านการนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรโดยตรง	87	53.05
ปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้เจาะลึกทางด้านการนิเทศการ- ศึกษาและพัฒนาหลักสูตรในส่วนของเนื้อหาวิชาเอก	128	78.05
เนื้อหาวิชาสัมพันธ์	54	32.93
เนื้อหาวิชาเลือก	46	28.05
ปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้ทันสมัยขึ้นในส่วนของ		
เนื้อหาวิชาเอก	123	75.00
เนื้อหาวิชาสัมพันธ์	72	43.90
เนื้อหาวิชาเลือก	69	42.07
ควรเพิ่มรายวิชาบังคับ เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา- และพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้ได้ความรู้ลึกซึ้งกว้างขวาง- ตรงสาขาวิชา	126	76.83
เพิ่มรายวิชาที่เป็นประโยชน์ต่อการนำความรู้และ- ประสบการณ์ไปใช้ในการปฏิบัติงาน	102	62.20
ตัดรายวิชาที่เป็นประโยชน์น้อยต่อการนำความรู้และ ประสบการณ์ไปใช้ในการปฏิบัติงาน	37	22.56
เปิดวิชาให้เลือกเรียนได้ตามความสนใจ เพื่อให้มี- ความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้น	55	33.54
ปรับปรุงหลักสูตรให้มีวิชาเลือกทางการบริหารการ- ศึกษาให้มากขึ้นกว่าเดิม	96	58.54

ตารางที่ 28 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการปรับปรุงหลักสูตรในด้านต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ
ปรับปรุงจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชาให้เหมาะสมกับ ลักษณะรายวิชาและเวลาเรียน	70	42.68

จากตารางที่ 28 รายการที่ม habilitat มากกว่าครึ่ง (มากกว่า 50 %) เห็นด้วยกับการปรับปรุงหลักสูตรในเรื่องต่อไปนี้คือ ควรปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้เจาะลึกทางด้าน การนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรในส่วนของวิชาเอก มีร้อยละ 78.05 รองลงมาคือ ควรเพิ่มรายวิชาบังคับเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้ได้ความรู้ลึกซึ้ง กว้างขวางตรงสาขาวิชา มีร้อยละ 76.83 อันดับสามคือ ปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้ทันสมัยขึ้น ในส่วนของเนื้อหาวิชาเอก ร้อยละ 75.00 อันดับสี่คือ เพิ่มรายวิชาที่เป็นประโยชน์ต่อการ นำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในการปฏิบัติงาน อันดับห้าคือ ควรปรับปรุงหลักสูตรให้มี วิชาเลือกทางการบริหารการศึกษาให้มากขึ้นกว่าเดิมและ อันดับหกคือ ควรปรับปรุงจุด- มุ่งหมายของหลักสูตรโดยมุ่งผลิ ผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรโดยตรง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29 ความคิดเห็นของมหาดบัณฑิตต่อการปรับปรุงในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนของภาควิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร

N = 164

ความคิดเห็นต่อการปรับปรุงในด้านต่างๆเกี่ยวกับการเรียนการสอน	จำนวน	ร้อยละ
วิธีสอน	109	66.46
การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน	82	50.00
การให้งานของอาจารย์ (assignment) ให้เหมาะสมกับรายวิชาต่าง ๆ และวิชาเรียน	68	41.46
การให้นักศึกษาได้มีโอกาสได้ทราบข้อคิดเห็นต่องานที่นิสิตเสนอไป	111	67.68
ระยะเวลาการฝึกปฏิบัติการเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร	82	50.00
ระบบการสัมมนาเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร	94	57.32
ระบบการสอบรวบยอด	27	16.46
ระบบการเรียนการสอนของสาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร	90	54.88
การให้นักศึกษาได้เกิดการเรียนรู้ในศาสตร์สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรให้คุ้มค่ากับการเรียนตลอดหลักสูตร	120	73.17
ปรับปรุงให้ภาควิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรเป็นแหล่งวิทยากรทางการนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร	146	89.02

จากตารางที่ 29 มหาบัณฑิตมากกว่าครึ่งหนึ่ง(มากกว่า 50 %) เห็นด้วยมากที่สุด ต่อการปรับปรุงให้ภาควิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ในเรื่องต่อไปนี้เป็นแหล่งวิทยาการทางการนิเทศการศึกษา และพัฒนาหลักสูตร ร้อยละ 89.02 รองลงมาคือ การให้นิสิตได้เกิดการเรียนรู้ในศาสตร์ สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ให้คุ้มค่ากับการเรียนตลอดหลักสูตร ร้อยละ 73.17 อันดับสองคือ การให้นิสิตได้เกิดการเรียนรู้ในศาสตร์ สาขาวิชานิเทศการศึกษา และพัฒนาหลักสูตร ร้อยละ 73.17 อันดับสามคือ การให้นิสิตได้มีโอกาสได้ทราบข้อคิดเห็นต่องานที่ได้เสนอไป มีร้อยละ 67.68 อันดับสี่คือ วิธีการสอน ร้อยละ 66.46 อันดับห้าคือ ระบบการสัมมนาเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ร้อยละ 57.32 อันดับหกคือ ระบบการเรียนการสอนของสาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ร้อยละ 54.88

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30. ความคิดเห็นของมหาวิทยาลัยที่มีต่อการเพิ่มรายวิชาที่เป็นประโยชน์ต่อการนำความรู้
และประสบการณ์ไปใช้ในการปฏิบัติงาน (แสดงความคิดเห็นได้หลายรายวิชา)

ความถี่	รายวิชาหรือเนื้อหาวิชา
16	การฝึกปฏิบัติงานจริงในด้านการนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
10	หลักการ เทคนิคและทักษะการนิเทศการสอนในแต่ละรายวิชาและ แต่ละระดับการศึกษา
8	หลักการ วิธีการและเทคนิคการสอนแบบใหม่ ๆ *
7	- การวางแผนงาน, การวางแผนการศึกษาและการวางแผนการนิเทศ- การศึกษา - การบริหารการศึกษา
6	การพัฒนาหลักสูตรเชิงปฏิบัติให้เหมาะสมกับระดับการศึกษาและเหมาะสม กับหน่วยงานแต่ละสังกัด โดยเฉพาะ
5	การผลิตสื่อ เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา
4	ปัญหาในการปฏิบัติการณ์นิเทศการศึกษาและการพัฒนาหลักสูตร ตลอดจน การแก้ไขปัญหาการวิเคราะห์และประเมินผลหลักสูตร
3	- เทคนิคการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน - การบริหารงานบุคคล - กลุ่มสัมพันธ์ - การวิจัยและระเบียบวิธีวิจัย - การจัดอบรม, ประชุมและสัมมนาทางวิชาการ

ความถี่	รายวิชาหรือเนื้อหาวิชา
2	<ul style="list-style-type: none"> - การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยด้านการนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร - การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน - พฤติกรรมการเรียนการสอนในระดับต่างๆ - การเขียนโครงการและการจัดทำงบประมาณ - การประชาสัมพันธ์ - การพัฒนาบุคลากร - มนุษย์สัมพันธ์ - ศิลปการพูดและการพูดในที่ชุมชน - คอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐานและคอมพิวเตอร์เพื่อการวิจัย
1	<ul style="list-style-type: none"> - รูปแบบการนิเทศการศึกษา - การสังเคราะห์กระบวนการนิเทศการศึกษาที่เหมาะสมกับสภาพการ- จัดการศึกษาในแต่ละสังกัด - จิตวิทยาองค์การ - การพัฒนาองค์การ - พฤติกรรมศาสตร์ - การแนะแนว - การศึกษาและการใช้ประโยชน์จากผลการวิจัย - การแต่งตั้งตำราประเภทหนังสือเรียน - การประเมินผลการนิเทศการศึกษา * - การบริหารการใช้หลักสูตร * - เทคนิคและทักษะการนิเทศการสอน * - จิตวิทยาสังคม

* หมายถึง รายวิชาที่มหาดำเนินการเสนอให้กำหนดเป็นวิชาบังคับในหลักสูตร

จากตารางที่ 30 มหาคณบดีเสนอให้เพิ่มรายวิชาที่เป็นประโยชน์ต่อการนำความรู้และ
 ประสบการณ์ไปใช้ในการปฏิบัติงาน รายวิชาหรือเนื้อหาวิชาที่มหาคณบดีเสนอมากที่สุดเป็นอันดับ
 แรก คือ การฝึกปฏิบัติงานจริงในด้านการนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 อันดับสองคือ หลักการเทคนิคและทักษะการนิเทศการสอนในแต่ละหมวดวิชาและระดับการศึกษา
 อันดับสามคือ หลักการ วิธีการและเทคนิคการสอนแบบใหม่ ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31. ความคิดเห็นของมหาบัณฑิตที่มีต่อการคัดสรรรายวิชาที่เป็นประโยชน์ต่อการนำ
ความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในการปฏิบัติงาน (แสดงความคิดเห็นได้หลายรายวิชา)

ความถี่	รายวิชาหรือเนื้อหาวิชา
9	การนิเทศการสอนในโรงเรียนประถมศึกษาชั้นสูง
7	- การพัฒนาหลักสูตรมัธยมศึกษา - กิจกรรมนักเรียน
5	จิตวิทยาสังคม
3	การนิเทศการฝึกสอน
2	- การสร้างหลักสูตรประถมศึกษา - เสรีศึกษา
1	- พื้นฐานปรัชญาทางการศึกษา - การนิเทศการสอนระดับมัธยมศึกษา - การสร้างและประเมินค่าหลักสูตร - ทฤษฎีและการวิจัยทางการนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร - การนิเทศอาชีวศึกษา

ตารางที่ 31. รายวิชาที่มหาบัณฑิตเสนอให้ตัดออกมากที่สุดเป็นอันดับแรกคือ การนิเทศการสอนใน
โรงเรียนประถมศึกษาชั้นสูง อันดับสองมี 2 รายวิชาคือ การพัฒนาหลักสูตรมัธยมศึกษาและ
กิจกรรมนักเรียน อันดับสามคือ จิตวิทยาสังคม

ตารางที่ 32 ความคิดเห็นของมหาบัณฑิตที่มีต่อการเปิดวิชาให้เลือกเรียนได้ตามความสนใจ เพื่อให้มีความรู้กว้างขวางขึ้น (แสดงความคิดเห็นได้หลายรายวิชา)

ความถี่	รายวิชาหรือ เนื้อหาวิชา
6	คอมพิวเตอร์เพื่อการวิจัย
5	การนำนวัตกรรมมาใช้ในการนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร
4	<ul style="list-style-type: none"> - เทคนิคและทักษะการนิเทศการสอน - มนุษยสัมพันธ์และการพัฒนาบุคลิกภาพ - การสร้าง การใช้สื่อ อุปกรณ์และนวัตกรรม - เทคนิคและวิธีการสอนแบบต่าง ๆ
2	<ul style="list-style-type: none"> - การนิเทศการศึกษาและการพัฒนาหลักสูตรเฉพาะวิชา - กลุ่มสัมพันธ์ - ศิลปะในการพูดและการพูดในที่ชุมชน - การวางแผนงาน
1	<ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนาหลักสูตรของประเทศต่าง ๆ - การพัฒนาหลักสูตรในแต่ละระดับการศึกษา - เทคนิควิธีการจัดกิจกรรมการนิเทศในรูปแบบต่าง ๆ - การนิเทศภายใน - พหุติกรรมศาสตร์ - การประเมินโครงการ - การวัดและประเมินผลการศึกษา - ทฤษฎีการบริหาร - การบริหารงานในโรงเรียนมัธยมศึกษา - การบริหารการประถมศึกษา

ตารางที่ 32 (ต่อ)

ความถี่	รายวิชาหรือเนื้อหาวิชา
1	<ul style="list-style-type: none"> - การบริหารการใช้หลักสูตร - ความรู้เกี่ยวกับการศึกษาในระดับต่าง ๆ - การวิจัยเน้นเชิงคุณภาพ - การศึกษากับการพัฒนาประเทศ - การลงทุนทางการศึกษา - รัฐศาสตร์การศึกษา - สถิติศาสตร์ 2 - เทคนิคการแปลภาษาอังกฤษ - หลักการเขียนหนังสือประเภทตำรา - การฝึกอบรม

จากตารางที่ 32 รายวิชาที่มหาดัชนีเสนอให้เปิดวิชาให้เลือกเรียนได้ตามความสนใจ เพื่อให้มีความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้น ความคิดเห็นที่มากที่สุดเป็นอันดับแรกคือ คอมพิวเตอร์เพื่อการวิจัย อันดับสองคือ การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร อันดับสามมี 4 รายวิชาคือ เทคนิคและทักษะการนิเทศการสอน-มนุษยสัมพันธ์และการพัฒนาบุคลิกภาพ, การสร้างและการใช้สื่อ อุปกรณ์และนวัตกรรม และเทคนิคและวิธีการสอนแบบต่าง ๆ

ตอนที่ 5

ข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศ-
การศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ตามความคิดเห็นของมหาบัณฑิต เพื่อที่จะให้การผลิคมหาบัณฑิต
สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรมีประสิทธิภาพมากขึ้น มหาบัณฑิตได้เสนอแนะให้
ภาควิชาบริหารการศึกษาปรับปรุงในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งผู้วิจัยเสนอข้อมูลเป็นความเรียงตาม
ลำดับความถี่ดังต่อไปนี้

1. ผู้สอน
2. วิธีการสอน
3. หลักสูตร
4. การวัดผล
5. การบริหารงานภายในภาควิชา
6. การปลูกฝังอุดมคติ ปรัชญาและศรัทธาในวิชาชีพ
7. อื่น ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. ผู้สอน

1.1 ควรเป็นผู้มีประสบการณ์ตรงในการปฏิบัติงานทางด้านการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ที่ปฏิบัติจริงในประเทศไทยอย่างเพียงพอที่จะให้ข้อเท็จจริงและชี้สภาพปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนสร้างประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน อีกทั้งควรออกฝึกปฏิบัติการร่วมทดลองปฏิบัติกับผู้เรียน เพื่อหาแนวทางที่ดีในการปฏิบัติจริง เป็นการนำข้อมูลที่ถูกต้องมาศึกษาเป็นส่วนใหญ่ เพื่อให้สามารถประยุกต์ทฤษฎีมาใช้ได้ในสถานการณ์จริง มากกว่าการยึดถือตำราหรือหลักการทฤษฎีต่าง ๆ ของต่างประเทศ (42 คน)

1.2 ควรเป็นผู้มีความรู้ลึกซึ้งอย่างดี ในสาขาวิชาที่สอน ควรศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ตลอดจนวิทยาการใหม่ ๆ รวมทั้งประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่ทันสมัยในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมอยู่เสมอ ควรได้มีการพัฒนาตนเองอย่างมากให้สมกับการเป็นนักวิชาการ นอกจากนี้ ควรได้มีการผลิตผลงานทางวิชาการ เช่น การวิจัย บทความ เอกสารทางวิชาการ ตำราต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ (23 คน)

1.3 ควรเพิ่มจำนวนอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษ ตลอดจนวิทยาการต่าง ๆ มากขึ้นเพื่อให้สมดุลต่อจำนวนนิสิต และควรมีการเลือกสรรอาจารย์ผู้สอนให้เหมาะสมโดยเฉพาะ—อาจารย์พิเศษหรือวิทยากรควรเป็นผู้มีความรู้ดี มีประสบการณ์ตรงในเรื่องนั้น ๆ อย่างเชี่ยวชาญ (12 คน)

1.4 ควรมีเวลาให้แก่ผู้เรียนอย่างเพียงพอ สอนได้เต็มเวลาและทุ่มเทเวลาให้แก่การสอน—ให้ครบตามหลักสูตร (11 คน)

2. วิธีการสอน

2.1 ควรเน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทมากขึ้น โดยการให้ไปศึกษาหาความรู้ในหลักการวิธีการนิตศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร หรือโดยการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้แล้วให้มีการวิเคราะห์ถึงข้อดี ข้อเสียต่าง ๆ เพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้จริง ในเชิงปฏิบัติ เป็นการนำทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติจริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้อภิปรายในงานที่ได้รับมอบหมาย ให้มีการแสดงความคิดเห็นซึ่งกันและกันทั้งนิสิตและอาจารย์ให้มากขึ้น เน้นให้ผู้เรียนได้มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์สิ่งใหม่ ๆ เพื่อนำไปสู่การสรุปหาข้อเสนอแนะใน

การแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพต่อไป อีกทั้งมีวิธีการสอนแบบยึดพื้นฐานประสบการณ์จริงของผู้เรียน (56 คน)

2.2 ควรใช้อุปกรณ์ทางการศึกษาร่วมกับการบรรยาย ค้นคว้าหาวิธีการสอนใหม่ ๆ ที่ทันสมัยหลาย ๆ แบบมาใช้ โดยการเลือกสรร ใช้สื่อต่าง ๆ นวัตกรรมและเทคโนโลยีมากขึ้น (28 คน)

2.3 ควรเน้นทั้งทฤษฎีและปฏิบัติไปพร้อม ๆ กัน เพื่อให้ผู้เรียนมีความมั่นใจและมีทักษะในการนำความรู้ไปปฏิบัติงานได้อย่างจริงจัง (3 คน)

2.4 หากชั่วโมงสอนน้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ควรสอนชดเชยหรือหาวิธีที่จะช่วยให้นิสิตได้ศึกษาค้นคว้าได้เต็มที่ (2 คน)

3. หลักสูตร

3.1 ควรปรับปรุงวิชาให้ทันสมัย ให้ตรงกับสภาพความจำเป็นและความต้องการของสังคมและนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้จริงในสังคมปัจจุบันได้มากที่สุด โดยการเน้นเทคนิคการนิเทศและวิธีปฏิบัติ โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงจากการที่ได้ปฏิบัติงานในสถาบันหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านกาณิชการศึกษาศึกษาและพัฒนา-หลักสูตร (21 คน)

3.2 หลักสูตรของวิชาเลือก วิชาเอก มีหลายวิชาที่ซ้ำซ้อนกันควรเลือกตัดรายวิชาที่มีเนื้อหาซ้ำซ้อนกันออกและเปิดรายวิชาเลือกให้กว้างขวางกว่าเดิม นอกจากนี้ควรปรับปรุงหลักสูตรในส่วนวิชาเอก โดยเฉพาะวิชาบังคับให้มีวิชาบังคับเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาให้มากขึ้น (16 คน)

3.3 ควรปรับปรุงหลักสูตรให้เจาะลึก ทางด้านใดด้านหนึ่งตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและเน้นการปฏิบัติได้จริง และตัดรายวิชาที่สามารถศึกษาด้วยตนเองได้ (10 คน)

3.4 ควรเน้นหลักสูตรที่มีพื้นฐาน เพื่อสนองระบบการนิเทศในประเทศไทยให้เข้มข้นขึ้นและปรับให้เหมาะสมกับสภาพการศึกษาไทยให้สอดคล้องกับปัญหาการจัดการศึกษาของไทย และเน้นการประยุกต์ใช้ในสภาพและความต้องการของท้องถิ่นมากกว่าจะเน้นแต่วิชาการหลักการทฤษฎีในตำราของต่างประเทศ (5 คน)

3.5 ควรเพิ่มการวิจัยทางการศึกษาให้มากขึ้นกว่าเดิม โดยที่ผู้เรียนทุกคนควร สอรวบยอดและทำการวิจัยด้วย ให้ถือเป็นหลักสูตรเดียวกันหมดจะทำให้ได้มหันตคติที่เข้ม และแน่นทุกวิชา (3 คน)

3.6 ปรับปรุงเนื้อหาของหลักสูตรที่เกี่ยวกับการประถมศึกษา เพราะแนวทางการ นิเทศการประถมศึกษา จำเป็นต้องทราบรายละเอียดของหลักสูตรประถมศึกษาให้มาก (3 คน)

3.7 ควรเน้นเจาะจงโดยแยกเป็นสาขาวิชานิเทศการศึกษาและสาขาวิชา หลักสูตรและการสอน จะได้ใช้ประโยชน์โดยตรงมากขึ้น ไม่ควรรวมเป็นสาขาเดียวกัน (2 คน)

3.8 ควรเพิ่มเติมวิชาหลักการประเมินผลการนิเทศการศึกษา การบริหารการใช้ หลักสูตรเทคนิคและทักษะการนิเทศการสอน เป็นวิชาบังคับ (2 คน)

4. การวัดผล

4.1 ควรมีเกณฑ์การประเมินผลตั้งไว้เป็นมาตรฐานในการวัดผลอย่างเที่ยงตรง และยุติธรรม และให้ผู้เรียนทราบเกณฑ์เหล่านั้นด้วย ควรวัดผลงานจากภาคปฏิบัติมากกว่า ภาคทฤษฎี (17 คน)

4.2 ควรเป็นการใช้การประเมินหลายวิธี หลาย ๆ ด้านผสมผสานกัน ไม่ควรยึด การสอบข้อเขียนเป็นการตัดสิน แต่ควรพิจารณาผลงานมาก ๆ การสอบข้อเขียนควรเป็น การถามความคิดเห็นมากกว่าความจำ (10 คน)

4.3 ควรให้นิสิต(ผู้เรียน)ทราบผลการปฏิบัติงานของตนว่า มีความเหมาะสม หรือข้อบกพร่องอย่างไรใด (5 คน)

4.4 ควรใช้ระบบอิงเกณฑ์ในการวัดผล (4 คน)

4.5 ควรใช้วิธีการวัดผลแบบ Take Home ด้วยการแจกข้อสอบไปใช้ทำการ ค้นคว้ามาตอบ มิใช่ให้ทำการสอบในห้องสอบภายใน 2 - 3 ชั่วโมง (2 คน)

5. การบริหารงานภายในภาควิชา

5.1 ภาควิชาควรแสดงสายงาน หรือโครงสร้างการบริหารงานของภาค เพื่อเป็นตัวอย่างแก่นิสิต และปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างคณาจารย์ในภาค

5.2 การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของภาควิชา ควรเน้นกิจกรรมทางวิชาการ เช่น จัดบรรยาย อภิปราย สัมมนาทางวิชาการและเปิดโอกาสให้นิสิตได้มีส่วนร่วมด้วย (5 คน)

5.3 ควรบริหารงานทั้งสาขาวิชาบริหารการศึกษา และสาขาวิชานิเทศการศึกษา และพัฒนาหลักสูตรไปพร้อม ๆ กัน ผสมผสานกันจะได้ความรู้และประสบการณ์ ทั้ง 2 ด้านไปพร้อม ๆ กัน (3 คน)

6. การปลูกฝังอุดมคติ ปรัชญาและศรัทธาในวิชาชีพ

6.1 ควรสร้างความสามัคคีกลมเกลียวในหมู่นิสิต - คณาจารย์ให้มากจะทำให้ระลึกเสมอว่าเป็นสมาชิกคนหนึ่งของภาควิชา (12 คน)

6.2 ควรให้นิสิตได้ไปฝึกงานหรือดูงานตามลักษณะวิชาให้มาก โดยมีอาจารย์ให้กำลังใจอย่างใกล้ชิด และให้นิสิตได้แสดงผลงานของตนหรือให้นิสิตได้มีโอกาสในการเพิ่มสมรรถภาพในการฝึกปฏิบัติจนสามารถนำไปใช้ได้อย่างดี (10 คน)

6.3 ควรเน้นความเสียสละ ความยึดมั่นในอุดมการณ์ร่วมกัน เพื่อสร้างสรรค์หน้าที่การงานในด้านนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรให้มีความก้าวหน้ายิ่งขึ้น หรือฝึกฝนอบรมให้นิสิตเป็นผู้ทำประโยชน์แก่สังคม โดยการเน้นกิจกรรมนอกหลักสูตรควบคู่ไปกับกิจกรรมในหลักสูตร (8 คน)

6.4 ผู้สอนควรเป็นตัวอย่างที่สมบูรณ์ เพื่อปลูกฝังศรัทธาแก่นิสิต (6 คน)

6.5 ภาควิชาควรทำให้สังคมทางการศึกษาตระหนักถึงคุณค่าของสาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร เพื่อทำให้หมอบัดบิดเกิดความภาคภูมิใจ (5 คน)

6.6 ควรมีการติดตาม ส่งเสริม ช่วยเหลือ ให้กำลังใจแก่นิสิตเก่าอย่างมีประสิทธิภาพ จริงจังและจริงจัง (4 คน)

6.7 ควรสอดแทรกหลักพุทธศาสนา เช่น พรหมวิหาร 4 ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงในการเรียนการสอนทุกรายวิชา (2 คน)

6.8 ควรจัดทำวารสารของภาควิชา เผยแพร่ความรู้ใหม่ ๆ ในวิชาชีพให้แก่ นิสิตเก่า (2 คน)

7. อื่น ๆ

7.1 ควรมีการจัดประชุม สัมมนาเสนอผลงานของนิสิตเก่าหรือผลงานทางวิชาการหรือข่าวสารที่เกี่ยวกับภาควิชาเป็นประจำทุกปี เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและ เป็นศูนย์กลางทางวิชาการ และให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมทั้งเป็นการพัฒนา วิชาชีพให้สูงขึ้น (10 คน)

7.2 กิจกรรมนิสิตภาควิชาบริหารการศึกษา ควรจัดให้เหมาะสมกับสภาพ เศรษฐกิจ สังคมของประเทศ เน้นประโยชน์ของกิจกรรม ยึดหลักประหยัด มีคุณค่า (3 คน)

7.3 ควรมีชมรมนิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร และมีการเผยแพร่ผลงาน ทางวิชาการของสาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร (2 คน)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการปรับปรุงคุณภาพของมหาดำเนินคดี

- ควรให้นิติสดทุกคนได้ทำวิทยานิพนธ์และควรเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานของนิติสด เพื่อให้มีประสบการณ์ในการวิจัยมากขึ้น เพราะจะเป็นแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน (9 คน)

- ควรเน้นการฝึกปฏิบัติให้มาก ฝึกทักษะเกี่ยวกับการจัดสัมมนา การประชุม การจัดการทรัพยากร การผลิตเอกสาร บทความ ตำราต่าง ๆ เพื่อให้ได้ประสบการณ์ตรง และสามารถประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์จริง (8 คน)

- ควรปลูกฝังในเรื่องคุณธรรมให้มาก ให้เป็นผู้เสียสละเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม รู้จักการทำตามข้อตกลงของสังคม ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การทำงานร่วมกับผู้อื่นและการอุทิศเวลาในการทำงาน (3 คน)

- การจัดให้มีการพบปะระหว่างมหาดำเนินคดีเป็นประจำในรอบปี เพื่อให้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ด้านวิชาชีพซึ่งกันและกัน (3 คน)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย